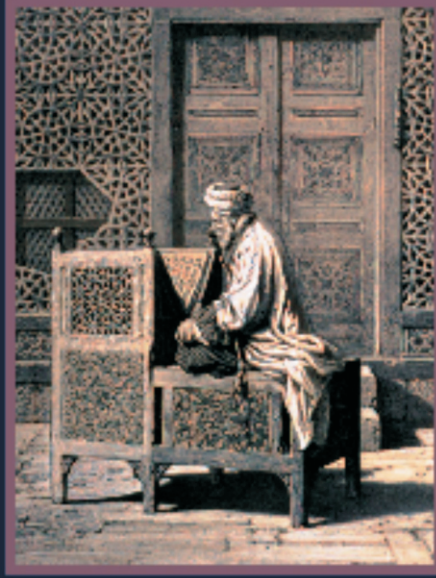

ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத் தன்மை

பிரிகோடுகளை மீள்வரையறை செய்தல்

AUTHENTICATION
of Hadith • REDEFINING
THE CRITERIA

ISRAR AHMAD KHAN

சுருக்கத் தொடர் வரிசையில் IIIT நூல்கள்

ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத் தன்மை

பிரிகோடுகளை மீள்வரையறை செய்தல்

இஸ்ரார் அஹ்மது கான்

தமிழில் நாவல்நகர் அப்துர் ரஸ்ஸாக் முபாரக்

Hadithin Aadarapoorvattanmai
Pirikodugalai Varayarai Seithal
Tamil Edition of
Authentication of Hadith
Redefining the criteria
by
Israr Ahmad Khan
Abridged by
Elison Lake
Published by
The International Institute of Islamic Thought
USA and UK

ISBN978-955-8398-22-7

Tamil Edition
Translation by AbdurRazzak Muhammad Mubarak
Published by Fuzin Texts
23/3 Market Road, Dharga Town 12090, Sri-Lanka
Printed by AJ Prints, Station Road, Dehiwala
© Abd-al-Jabbar Muhammad Zaneer (2013)

பதிப்புரை

இஸ்லாமிய சிந்தனைக்கான சர்வதேச நிறுவனம் (International Institute of Islamic Thought) சுருக்கமாக IIT, அண்மையில் தமது நூல்களின் சுருக்கத் தொடர் வரிசை ஒன்றினை ஆரம்பித்துள்ளது. இதன் மூலம் IITயின் பெறுமதி வாய்ந்த, காத்திரமான வெளியீடுகள் மூல நூலின் உள்ளடக்கத்தின் மையக் கருத்தை வாசகர்களுக்கு விளங்க வைப்பதற்காக, அடக்கமான அளவில் எழுதப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. இவை அளவிற் சிறியன. இலகுவாக வாசிக்கக் கூடியன. நேரத்தைச் சேமிக்க உதவுவன. மேலும், ஆழ்ந்த ஆய்வுகளின் பயனாக எழுதப்பட்டுள்ள பாரிய நூல்களின் சுருக்க வடிவத்தன. மூல நூல்களின் ஆய்வுப் பயணத்திற்கு வாசகர்களைத் தூண்டி அழைத்துச் செல்லும் முனைப்பின.

கலாநிதி இஸ்ரார் அஹ்மத் கான் அவர்களது Authentication of Hadith- Redefining the Criteria எனும் நூல் 2010இல் முழு அமைப்பில் வெளியிடப்பட்டது. அவர் தனது ஆய்வில் ஹதீஸின் ஆதாரப்பூர்வத் தன்மை எனும் நுட்பமான பொருள் குறித்துப் பேசுகின்றார். ஹதீஸ் அறிவிப்புக்களின் உள்ளடக்கத்திற்கான தொடர் வரிசை, அதன் நம்பகத் தன்மை, அதன் அறிவிப்பாளர் வரிசையை உறுதிப்படுத்தும் முனைப்பு ஆகியவற்றில் செலுத்தப்படும் கவனத்தை விட, பிரதான ஹதீஸ் கிரந்தங்களின் தொகுப்பாளர்கள் பிரிகோடுகளின் முறைமைகளில் செலுத்தியுள்ள கவனம் குறித்து இங்கு விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் விளைவாக இக்கிரந்தங்களில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள ஹதீஸ்களில் ஒன்றோ சிலவோ, மற்றும் சில ஹதீஸ்களுடன் நேரடியாக முரண்படுகின்றமை; தாம் கொண்டுள்ள கருத்துக்களின் தாத்தபர்யத்தைத் தெளிவுறுத்தத் தவறி விடுகின்றமை; அல்லது அல்குர்ஆனின் போதனைகளுடன் ஒவ்வாது செல்கின்றமை என்பன அறிவுறுத்தப்படுகின்றன.

மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களது மறைவை அடுத்து புழக்கத்தில் வலம் வந்து கொண்டிருந்த பெருந்தொகையான ஹதீஸ்கள் இட்டுக்கட்டப்பட்ட போலியான ஹதீஸ்களாக இருந்தன என்ற உண்மையை அலட்சியம் செய்வது அறிவார்ந்த ஆராய்ச்சிக்குப் பொருந்தாது என்பதையும் அவர் நிறுவுகின்றார். இவற்றால் நம்பிக்கையின் அடிப்படைத் தூது மாசுபடலாயிற்று. அரசியல் சார்பு, மதப்பிரிவினைகள், பொருளாதாரம், இறையியல் ரீதியிலான கிரந்தங்கள் முதலானவற்றுக்கு ஆதரவு தேடி முட்டுக் கொடுக்கவும் இவை பயன்படுத்தப்பட்டன. அரசியல் மற்றும் மார்க்க சம்பந்தமான கருத்து வேறுபாடுகள் புதிதாகத் தோன்றி வளர ஆரம்பித்து அவையனைத்தும் தத்தமது நிலைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள ஹதீஸை வாகனமாகப் பயன்படுத்தித் தவறான தகவல் பிரச்சாரங்களைக் கொண்டு சென்றுள்ளன.

ஹதீஸைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதும் துஷ்பிரயோகம் செய்வதும் ஏதோ புதிதான ஒன்றல்ல; சிக்கல்கள் மலிந்த, எளிதில் மாறுகின்ற இன்றைய உலகில் கடும் வாதப்போக்கை நியாயப்படுத்துவதற்காக இட்டுக்கட்டப்பட்டதும் போலியுமான ஹதீஸ்கள் பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றமை அப்பட்டமான துஷ்பிரயோகமே. குறிப்பாக, பெண்கள் பற்றியனவும் வன்முறைகளைத் தூண்டி அமைதிக்குக் குந்தகம் விளைக்கும் மார்க்கத் தீர்ப்புக்கள் பற்றியனவும் எளிதானவையல்ல; மிக்க அபாயகரமானவையும் கூட.

மேலும், இன்றைய சூழலில் இஸ்லாத்திற்கு எதிரான உணர்வலைகளைக் கிளறி விட ஹதீஸ்கள் எனப் பெயரியன பயன்படுத்தப்படும் பிரச்சினைகளைத் தவிர்க்க முடியாதுள்ளமை, அவையே இஸ்லாமிய வன்முறையும் பிற்போக்கு வாதமும் என்ற கோட்பாட்டை ஆதரித்துப் பேசுவதற்காகப் பரந்த அளவிலும் பயங்கரமான முறையிலும் விளம்பரம் செய்யப்படுகின்றமை என்பனவெல்லாம் இங்கு பேசப்பட்டுள்ளன.

மிகவும் தெளிவான முறையில் புனைந்து கூறப்பட்டுள்ள ஹதீஸ்களை நேர்மையுடனும் தைரியத்துடனும் வேருடன் பிடுங்கியெறிவது இஸ்லாமியக் கலைகளில் நன்கு பாண்டித்யம் பெற்றவர்களின் பொறுப்பாகும். புனைந்துரைக்கப்பட்ட ஹதீஸ்கள் போலியான விளக்கங்கள் தருவன; அறியாமையை நிலைக்கச் செய்வன; குர்ஆனுக்கும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கும் துரோகம் இழைப்பன.

இந்நூலின் ஆங்கில மொழி மூலமான சுருக்கத்தை ஆக்கியவர் Alison Lake. தமிழ் வடிவாக்கம் செய்தவர் நாவல் நகர் அப்துர்ரஸ்ஸாக் முஹம்மத் முபாரக். இதன் மூலம் நன்மைகளே விளைய வல்ல அல்லாஹ் நல்லருள் பாலிப்பானாக.

பூஸின் டெக்ஸ்ட்ஸ்

23/3, மார்சுட் வீதி
தர்கா நகர் -12090
புளீலங்கா
ஜூலை - 2013

உள்ளடக்கம்

அறிமுகம்	i
அத்தியாயம் ஒன்று நபிமொழிகளில் இட்டுக்கட்டல். தற்செயலான காரணிகளும் பரிகார நடவடிக்கைகளும்	1
அத்தியாயம் இரண்டு ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மைக்காக முஸ்லிம் அறிஞர்களின் பங்களிப்பு	8
அத்தியாயம் மூன்று அல்குர்ஆனும் ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மையும்	14
அத்தியாயம் நான்கு பகுத்தறிவுரீதியாக ஆதாரபூர்வ ஹதீஸ்களினூடாக ஹதீஸை உறுதிப்படுத்தல்.	16
அத்தியாயம் ஐந்து ஆரோக்கியமான அறிவார்ந்த தன்மையினூடாக ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மை	19
அத்தியாயம் ஆறு நிலைநிறுத்தப்பட்ட வரலாற்றினூடாக ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மை	22
அத்தியாயம் ஏழு ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மை தொடர்பாக நிதானத்தைக் கடைப்பிடித்தல்.	24

அத்தியாயம் எட்டு 'கலாகத்ர்' பற்றி இமாம் புகாரியின் அத்தியாயம் ஒரு மதிப்பீடும் விளக்கக் குறிப்பும்	27
குறிப்புகள்	41
முழுமையான ஆங்கில நூலின் உள்ளடக்கம்	45
நூலாசிரியர்	47

அறிமுகம்

இஸ்லாத்தின் நம்பிக்கைமுறை மற்றும் மனித வாழ்க்கையில் அதன் வெளிப்படையான செயல்பாடு என்பவற்றின் நடைமுறை சம்பந்தப்பட்ட சகல அம்சங்களையும் குர்ஆனும் ஹதீஸும் அதிகாரம் செலுத்துகின்றன. அல்குர்ஆன் அல்லாஹ் ஸுபஹானஹூ வதஆலாவினால்* அருளப்பட்ட வார்த்தைகளின் அடையாளமாக இருக்கின்றது. ஹதீஸானது குர்ஆனின் கட்டளைகளினதும் அறிவுறுத்தல்களினதும் செயல்வடிவமாகவும், செயல்முறை உருவமாகவும் திகழ்கின்றது.

திருக்குர்ஆனின் தூதை ஓதிக்காண்பிக்குமாரும், திருக்குர்ஆனில் அருளப்பட்டுள்ள உண்மையை எடுத்துக்காட்டுமாரும், அதனை மக்களுக்குப் போதிக்குமாரும், அல்லாஹ் இறைதூதருக்குக் கட்டளையிட்டான். அல்குர்ஆனின் “பயான்” என்பது ஹதீஸும் ஸுன்னாவுமாகும்.

இந்த முடிவின்படி பின்வரும் அம்சங்கள் உண்மையாக இருப்பதால் அவை குர்ஆனிலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

“அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள் நீங்கள் இதனால் கிருபை செய்யப்படுவீர்கள்.”¹ “அல்லாஹ்வுக்கு வழிபடுங்கள் இன்னும் (அல்லாஹ்வின) தூதருக்கும் கட்டுப்படுங்கள்.”²

“அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் மாறுசெய்வது பெரும் குற்றமாகும்.”³ வாழ்க்கையின் எல்லா சச்சரவுகளிலும் நீதிபதியாக இறைதூதரை ஏற்றுக்கொள்ளல்....⁴ இன்னும் அல்லாஹ்வினதும் அவனது தூதரினதும் அறிவுறுத்தல்களை உதாசீனம் செய்பவர்களினது வாழ்க்கை இறுதியில் தோல்வியிலேயே வந்து

முடியும். அவர்களின் பலம்குன்றிவிடும்.....⁵ உங்கள் செயல்களைப் பாழாக்கிவிடாதீர்கள்.⁶

சமகாலங்களில் ஹதீஸை அணுகுகின்ற விஷயத்தில் முஸ்லிம்கள் நான்கு வகையினர்களாக இருக்கின்றனர். முஸ்லிமின் வாழ்க்கையில் ஹதீஸின் பொருத்தத்தை முற்றாக மறுப்பவர்கள்; ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மையைக் கருத்தில் கொள்ளாது பார்வையில் படுகின்ற எல்லா ஹதீஸ்களையும் (அஹாதீஸ்) கண்முடித்தனமாக ஏற்றுக்கொள்பவர்கள்; எவ்வித பாரபட்சமும் காட்டாமல் செயல்முறை நோக்கங்களுக்காக ஹதீஸைத் தெரிவு செய்பவர்கள்; இன்னும் இறைதூதரின் ஹதீஸ்களின் புனிதத்தன்மையில் நம்பிக்கை கொள்வதுடன், இஸ்லாமிய வாழ்க்கைக்கும், நாகரிகத்திற்கும், தர்க்கரீதியாகவும் நடைமுறைக்கேற்றவாரும் அவற்றின் பொருந்தும் தன்மையைப் பொருத்து அவற்றைக் கவனமாக அணுகுபவர்கள்.

இன்று முஸ்லிம்கள் குர்ஆனிலும் ஸுன்னாவிலிருந்தும் சிந்தனைகளிலும் நடைமுறைகளிலும் வெகுதூரம் விலகிச் சென்றிருப்பதைவிட இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்களைக் கடுமையாக இருகப்பிடித்து பின்பற்றுவதில் குறைவாகவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக ஹதீஸின் மீதும் ஸுன்னாவின்மீதும் அளப்பரிய அன்பு வைத்திருக்கும் பாதி கல்விகற்ற முஸ்லிம்கள் ஹதீஸின் அர்த்தத்தைப் பொருத்து தவறாக வழி நடாத்தப்படலாம். இன்னும் ஆதாரபூர்வத்தன்மையை கருத்தில் கொள்ளாது இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் சொல் என முத்திரை குத்தப்பட்ட எந்தவொன்றையும் கண்முடித்தனமாகப் பின்பற்றுவதன் மூலம் பிறரையும் தவறாக வழிநடாத்தலாம். இந்த நிலை முஸ்லிம்களின் மார்க்கம் ஆத்மீகம் உட்பட ஏறக்குறைய வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளின் பின்னடைவுக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் ஒரு பிரதான காரணியாகக் காணப்படுகிறது. இன்றைய உலகில், மக்களின் வேருன்றிய சுயநலன்களுக்கும், இரகசியமான நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்கும் இலாபம் தரக்கூடிய குர்ஆன் வசனங்களையும் நபி மொழிகளையும் தெரிவு செய்துகொள்கின்ற மனசார்புடைய நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். மறுகையில் குர்ஆனுக்கும் ஸுன்னாவுக்குமான நடுநிலையான அணுகுமுறையானது, மிகவும் தரத்தில் உயர்ந்த நிலையில் ஆதாரபூர்வமாகக் காணப்படுகின்ற நபிமொழிகளை மாத்திரம் பின்பற்றுகின்ற நம்பிக்கையையும் நடைமுறையையும் குறிக்கிறது.

ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மைக்கேற்ப ஹதீஸ் தொகுப்புகள் பொதுவாக நான்கு வகைகளாக வகுக்கப்படுகின்றன. மிகவும் ஆதாரபூர்வமான ஆக்கங்கள், புகாரி, முஸ்லிம் போன்றவை; சில தெளிவற்ற சந்தேகமான அறிவிப்புகளை உள்ளடக்கிய தொகுப்புகள், அல்திர்மிதீ, அல்நஸாஈ, அபூதாவுத் போன்றவை; பல பிரச்சினைகளைக்கொண்ட நபிமொழிகளை உள்ளடக்கிய தொகுப்புகள், இப்னு மாக்னா, அஹ்மத் போன்றவை; பல பலவீனமான மற்றும் இட்டுக்கட்டப்பட்ட நபிமொழிகளை உள்ளடக்கிய தொகுப்புகள், அல்தபரானியைப் போன்றவை.

ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மையை நிர்ணயிப்பது, ஹதீஸை அறிவிக்கின்ற அறிவிப்பாளர்கள் வரிசையின் உண்மை தன்மையில்தான் முற்றிலும் தங்கியிருக்கின்றது என ஹதீஸ்கலை வல்லுனர்கள் வாதாடுகிறார்கள். ஹதீஸ் வாசகத்தின் உண்மை நிலையை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஹதீஸின் ஆதார பூர்வத்தன்மைக்கு எத்தகைய முக்கியமான கவனமும் செலுத்தப்படுவதில்லை. ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர் வரிசை ஐந்து பிரிகோடுகளை நிவர்த்தி செய்தால், அத்தகைய ஹதீஸ் ஆதாரபூர்வமானது என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென முஸ்லிம் அறிஞர்கள் நம்புகிறார்கள். அறிவிப்பாளர்கள் வரிசையின் தொடர்ச்சி(விடுபடாமை); நேர்மையான பண்புடமை; மறதியில் தவறு இழைக்காத தன்மை; மறைவான குறைபாடுகளிலிருந்து நிவர்த்தியானவர்; சித்தப்பிரமையிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டவர். இறுதியாக உள்ள இரண்டு பிரிகோடுகளும் ஹதீஸின் வாசகத்தை பரீட்சிப்பதற்கு பொருந்துவதாக இருந்தபோதிலும் ஹதீஸ்கலை அறிஞர்கள், ஹதீஸின் வாசகத்தைப் பரிசீலனை செய்கின்றபோது தமது பரிசீலனையில் இவ்விரண்டு அம்சங்களையும் மிகவும் அரிதாகவே சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இருந்தபோதிலும் மூலவாசகத்தின் கோணத்திலிருந்து ஹதீஸை சேர்த்து பரீட்சித்துப் பார்ப்பதைப் பல காரணங்கள் நியாயப்படுத்துகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட அறிவிப்பாளரின் நிலைபற்றிய சர்ச்சை, மற்றும் அறிவிப்பாளர்களினால் அறிவிப்பில் சொல்லப்பட்டதை சரியான முறையில் துல்லியமாக நிலைநிறுத்திக்கொள்ள முடியாமை போன்ற காரணங்களைக் குறிப்பிடலாம். அவ்வகையில், நபிமொழிகள் இறைதூதரின்

வார்த்தைகளில் அறிவிக் கப்படவில்லையென்றும் அது கொண்டுவரும் வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தின் அடிப்படையிலேயே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளவென்றும் அது தடுமாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்றும் அனேகமான ஹதீஸ்கலை அறிஞர்கள் நம்புகிறார்கள். இன்னும் ஒரே விஷயத்தைச் சார்ந்த சில அறிவிப்புகள் வார்த்தைகளிலும் அர்த்தத்திலும் வேறுபடுகின்றபோது அறிவிப்பாளர்களுக்கு மத்தியில் வாசகரீதியான குழப்பங்கள் தோன்றுகின்றன. அறிவிப்பின்போது இத்தகைய வித்தியாசங்கள், அறிவிப்பு தவறுகளின் விளைவாக ஏற்படுபவையல்ல; இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் வித்தியாசமான சந்தர்ப்பங்களில் வித்தியாசமான முறைகளில் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். என்பதாக பொதுவாக அறிஞர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

நம்பத்தகுந்த அறிவிப்பாளர்கள் பற்றிய ஏமாற்றம் என்ற இன்னொரு காரணமும் கூறப்படுகிறது. சிலசந்தர்ப்பங்களில் அறிவிப்பாளர்களின் வரிசை முற்றிலும் ஆதாரபூர்வமாக இருக்கின்றது. ஆனால் மூலவாசகத்தின் அறிவிப்பில் தெளிவான பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முடியுமான அளவு மூலவாசகத்தை பரீட்சிப்பதை விட்டுவிட்டு, ஹதீஸ் விரிவுரையாளர்கள், அறிவிப்பாளரைக் குறைகூறுகிறார்கள். பதிலுக்கு மூலவாசகத்திலுள்ள குறைபாட்டை இனங்காண்பதற்கு ஏதாவது பிரிகோடுகள் இருக்க வேண்டும்.

அறிவிப்புகளின் செயல்முறைரீதியான திருத்தமும் ஹதீஸின் பரிசீலனையை நியாயப்படுத்தும். நபித்தோழர்களின் காலத்தில்கூட நபிமொழிகளை அறிவிக்கின்ற விஷயத்தில் குறிப்பாக அதன் உண்மைத்தன்மையில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்பட்டுவந்தது. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களால் சொல்லப்பட்ட சில விஷயங்கள் பிழையாக அறிவிக்கப்பட்டு பின்னர் துறைசார்ந்த அறிஞர்களினால் அவை திருத்தப்பட்டன. இருந்தபோதிலும் சில சமயங்களில் அவை குழப்பத்திற்கு வழிவகுத்தன.

ஹதீஸின் சமகாலத்து பொருத்தத்தை இனங்காணுகின்றபோது, அதனை ஆராய்ச்சி செய்து முடிவெடுப்பதென்பது மிகவும் கடினமான விடயமாகும். இறைதூதரின் போதனைகள் குர்ஆனையும் ஹதீஸையும் உள்ளடக்கியிருப்பதுடன் அவை எமது அன்றாட வாழ்வில் செயல்வடிவில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக

தரப்பட்டுள்ளன. எனவே குர்ஆன், ஹதீஸ் என்பவற்றின் வியாக்கியானங்கள் கவனமாக ஆராயப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்டு அதன் பின்னரே மூலவாசகத்திற்கு மீள் விளக்கம் கூறப்படவேண்டும்.

ஹதீஸை ஆராய்வதற்கான இன்னொரு காரணம் ஹதீஸின் முறைமையீதியான பரிமாணத்தை விளங்கிக்கொள்வதாகும். நபிமொழிகள் இருவகைகளாக வகுக்கப்படலாம். அவை சட்டரீதியானதும் சட்டரீதியற்றதுமாகும். சில கட்டாயமாக செயல்படுத்தப்பட வேண்டியவை. சில கட்டாயமில்லாதவை. கட்டாயமாக செயல்படுத்த வேண்டிய நபிமொழிகளுடன் நேருக்குநேர் குர்ஆன், மனித அறிவைப் பயன்படுத்துதல், வரலாற்றுத்தொடருடனான ஸுன்னா (முதவாதிரி) என்பன கருத்திற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஹதீஸும் குர்ஆனும் ஒன்றுக் கொன்று முரண்படுகின்றபோது, அறிஞர்கள் அவற்றிற்கிடையில் இணக்கப்பாட்டைக் கொண்டு வரவேண்டும். இது சாத்தியமில்லையென்றிருந்தால், ஹதீஸ்கள் தமது ஆதாரபூர்வமானது என்ற சிறப்புத்தன்மைக்குரிய அந்தஸ்தை இழந்துவிடும். ஒரு ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வவாசகம், முறைமையீதியாகவும் செயல்முறைரீதியாகவும் வழிகாட்டும் மூலாதாரமாகப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

சில ஹதீஸின் மூலவாசகங்களில் இட்டுக்கட்டப்பட்டுள்ளமைக்கான சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து நோக்கினால், அவற்றின் சரியான எண்ணிக்கை சொல்ல முடியாத அளவுக்கு ஆயிரங்களைத் தாண்டிவிடும். ஹதீஸ்கலை அறிஞர்கள் எவ்வித சந்தேகத்திற்குமிடமின்றி உண்மையான (ஸுஹிஹான)திலிருந்து போலியானதை இனங்காண்பதற்குக் கடும முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களின் பெரும் கவனமும் ஈடுபாடும் நூறுவீதம் சரியானது என்பதை அவர்களால் உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை. எனவே இட்டுக்கட்டப்பட்ட ஹதீஸ்கள் தொடர்ந்தும் உண்மையான ஹதீஸ்களாக கருதப்படுவதற்குக் காரணம் அவை ஆதாரபூர்வமான அறிவிப்பாளர் வரிசையை அதன் பின்னால் தாங்கி நிற்கின்றது என்பதனாலேயாகும். எமக்கு பிரபல்யமான மூலாதாரங்களிலிருந்து இட்டுக்கட்டப்பட்ட ஹதீஸ்களை குறிப்பிட்ட ஹதீஸ்களின் மூலவாசகத்திலிருந்து பரிசீலனை செய்வதைத்தவிர, சரிபார்க்க வேறுவழி இல்லை.

முஸ்லிம் வாழ்க்கையுடன் சம்பந்தப்பட்ட சில பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக முஸ்லிம் சட்டவல்லுணர்களுக்கிடையில் பல முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட ஹதீஸின் சில மூலவாசகங்களை(மதன்)விட அவ்விடத்தில் ஏனையமூலவாசகங்கள் விரும்பப்பட்டு தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. இறுதியாக, ஹதீஸ் பரிசீலனையைப் பொருத்து அறிஞர்களின் பொறுப்பும் கடமையும் இன்னும் முடிந்த நிலையில் இல்லை. இஸ்லாமிய வாழ்க்கையில் ஹதீஸ் மிகவும் புனிதமான ஓர் இடத்தை வகிக்கின்றது. ஆனால் இந்த புனிதத்தன்மை இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ்களுக்கேயன்றி, ஆதாரமற்ற ஹதீஸ்களின் விஷயத்தில் பொருந்தாது.

பதிவு செய்யப்பட்ட நபிமொழிகளின் பல்வேறுபட்ட மூலவசனங்களுக்கிடையிலான தெளிவான முரண்பாடு என்ற கருத்து எந்தவொரு அக்கறையுள்ள முஸ்லிமுக்கும் அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தாமலில்லை. அல்புகாரியிலும், முஸ்லிமிலும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள நபிமொழிகளை படித்தும் பகுப்பாய்வு செய்தும் பார்க்கின்றபோது பின்வருவன தெளிவாகத் தோன்றும். ஹதீஸ் வியாக்கியானிகள் ஹதீஸ் வியாக்கியானத்திற்குரிய நன்கு தாபிக்கப்பட்டதும் எல்லோருக்கும் பொருந்தக்கூடியதுமான வரையறுக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கவில்லை. அத்துடன் ஹதீஸைப் பொருத்து அவர்களுடைய அணுகுமுறையில் நடுநிலையான போக்கைக் கடைப்பிடிக்கவும் இல்லை. மாறாக அவர்களுடைய பிரதான கவனயீர்ப்பை நபிமொழிகளின் மூலவாசகத்தின் பக்கம் திருப்புவதைவிட்டுவிட்டு அறிவிப்பாளர்கள் வரிசையின் பக்கமே திருப்பியுள்ளார்கள்.

* அல்லாஹ் ஸுபஹானஹு'வதஆலா அவன் புகழுக்குரியவன், தாயவன், அவனுடைய வல்லமையையும், மேன்மையையும், உறுதிப்படுத்துவோம். அல்லாஹ் என்று சொல்லும்போது குறிப்பிடப்படுவது,

** எல்லல்லாஹு'அலைஹிவஸல்லம் அல்லாஹ்வின் சாந்தியும் அருள்களும் இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள்மீது உண்டாகட்டும். இறைதூதர் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களின் பெயர் குறிப்பிடப்படும்போது சொல்லப்படுவது

நபிமொழிகளில் இட்டுக்கட்டல்.
தற்செயலான காரணிகளும்
பரிகார நடவடிக்கைகளும்

ஹதீஸுக்காக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ள அணுகு முறையின் பிரகாரம், அறிவிப்பாளர்களின் வரிசை (சனத்) ஆதாரபூர்வமானதாக இருக்குமேயானால் மூலவாசகத்தில் பிரச்சினை(கள்) இருப்பினும் அதனைக் கருத்தில்கொள்ளாது ஹதீஸ் ஆதாரபூர்வமானதாகக் கருதப்படும். ஹதீஸ்களின் மூலவாசகங்களில் எந்தத் தெளிவான முரண்பாடுகளும் வியாக்கியானத்திற்கு உட்படுத்தப்படலாம். ஆனால் இவ்விரு மூலாதாரங்களிலுமிருந்து நம்பகத்தகாதது என எந்தவொரு அறிவிப்பையும் பிரகடனப்படுத்துவது அனேகமாக ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத அணுகுமுறையாகவும், ஒரு நடைமுறைக் குற்றமாகவும் கருதப்படுகிறது.

நபிமொழிகளில் சொல்லுக்குச் சொல்லானதும் நுட்பமானதுமான இட்டுக்கட்டல் என்பது இறைதூதரின் சொல்லை அல்லது செயலை விரும்பியோ விரும்பாமலோ அவர்மீது தவறாக சுமத்துவதைக் குறிக்கும். வரலாற்று பார்வையில் நபிமொழிகளில் இட்டுக்கட்டல் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்த காரணிகள் என்ன, இன்னும் அவற்றை இனங்காணுவதற்கு தேர்ச்சிபெற்ற அறிஞர்கள் மேற்கொண்ட பரிகாரமுறைகளும் நடவடிக்கைகளும் என்ன என்பதின் பக்கம் கவனத்தை ஈர்ப்பதே இவ்வத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும். ஹதீஸ்துறை அறிஞர்கள் போலியான நபிமொழிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பல்வேறுபட்ட அறிவிப்புகளை

இனங்கண்டுள்ளார்கள். அவற்றிற் சில இட்டுக் கட்டப்பட்டுள்ளவை என்பதைக் குறித்துக்காட்டுகிறது. ஹதீஸ்துறை நிபுணர்கள், அறிவிப்பாளர் தொடரிலுள்ள சில அறிவிப்பாளர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, தரத்தை உயர்த்தி அல்லது மிகைப்படுத்தி வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அல்லது தனியொருவரை மாத்திரம் சார்ந்த நிலையில் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஹதீஸ்துறை நிபுணர்கள், ஒரு நபிமொழி ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதல்ல, இட்டுக்கட்டப்பட்ட போலியான அடிப்படையற்றது என்பதை உறுதிப்படுத்தப் பல(அரபு) சொற்பிரயோகங்களை பயன்படுத்துகிறார்கள்.

நபிமொழிகளை இட்டுக்கட்டல் முன்றாவது கலீபா ஹஸரத் உத்மான்(ரலி) அவர்களின் காலப்பிரிவில் தலையெடுக்க ஆரம்பித்து ஹஸரத் அலி(ரலி), ஹஸரத் முஆவியா(ரலி) அவர்களின் காலப்பகுதியில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்து முஸ்லிம் வரலாற்றின் பிற்காலம்வரை தொடர்ந்து அப்பாஸிய ஆட்சிகாலம்வரை நீடித்தது. கிலாபத்திலும் அதன் பரம்பரை ஆட்சியிலும் பொதுமக்கள் விரும்பக்கூடிய அபிப்பிராயத்தின் மீது செல்வாக்கு செலுத்துவதற்காக, இஸ்லாமிய போதனைகளின் அசல் தன்மைக்கு சாயம் பூசுவதற்கு அல்லது தமது சொந்த இலாபங்களை அடைந்து கொள்வதற்காக, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் பெயரில் வேண்டுமென்றே இட்டுக்கட்டப்பட்ட நபிமொழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. பரந்து விரிவடைந்து வரும் முஸ்லிம் சாம்ராஜ்யத்திற்குள் முன்றாவது கலீபா ஹஸரத் உஸ்மான்(ரலி) அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு அவரின் கொலையில் போய் முடிந்தது. ஹஸரத் அலி(ரலி) அவர்களை நான்காவது கலீபாவாக அமர்த்தியமை மூத்த நபித்தோழர்களுக்கு மத்தியில் மேலும் எதிர்ப்பைத் தூண்டி,(முஸ்லிம்) சமூகத்தை மூன்று பெரும் அரசியல் முகாம்களாகப் பிளவுபடுத்தி இராணுவக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் அவநம்பிக்கைக்குரிய ஒரு சூழலையும் உருவாக்கிவிட்டது.

அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் பெரும்பான்மை முஸ்லிம்களைத் தமது கட்சியின் பக்கம் இழுத்து தமது பதவிகளைக்

காப்பாற்றிக்கொள்வதன்பொருட்டு இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் பெயரில் நபிமொழிகளைக் கற்பனை செய்கிறார்கள். விஷயங்கள் மிக உச்ச நிலையை அடைந்திருந்தபோது நபிமொழிகள் இட்டுக்கட்டப்பட்டன. ஒன்றில் பிரசித்தி பெற்ற தலைவர்கள் கண்டனத்துக்கு உள்ளாகப்பட்டுள்ளார்கள். அல்லது தங்களைக் கண்டனத்திற்கு ஆளாக்கிக் கொண்டார்கள். எடுத்துக்காட்டாக கலீபா முஆவியா(ரலி) அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இட்டுக்கட்டப்பட்ட நபிமொழிகளின் மூலம் அவர் எவ்வாறு உயர்ந்த நிலையை அடைந்தார் என்பதை ஒருவர் கண்டு கொள்ளலாம். அவ்வாறே ஏனைய இட்டுக்கட்டப்பட்ட அறிவிப்புகளின் மூலம் அவர் எவ்வாறு பழித்துரைக்கப்பட்டார் என்பதையும் ஒருவர் பார்க்கலாம். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் பிரசித்திப் பெற்ற துணைவியருள் ஒருவரான அன்னை ஆயிஷா(ரலி) அவர்கள் குறித்தும் ஆதரவாகவும் எதிராகவும் நபிமொழிகள் இட்டுக்கட்டப்பட்டு வந்துள்ளன. “பெண்ணை தலைமையாக்கிக் கொண்ட மக்கள் வெற்றியடையமாட்டார்கள் என இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.” மேலும் ஹஸரத்அலி இப்னு அபூதாலிபைப் புகழ்ந்துரைத்து இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக பலநபிமொழிகள் இட்டுக்கட்டப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக “அலியின் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது ‘தக்வா’(இறையச்சம்) ஆகும்.” என்பதைக் குறிப்பிடலாம். இதற்கு முரணாக ஹஸரத் அலி(ரலி) அவர்களுக்கு எதிராக இட்டுக்கட்டப்பட்ட அறிவிப்பு, இறைதூதர்(ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக பின்வருமாறு வந்துள்ளது. “தலைமைத்துவம் உமக்கும் கிடையாது; உமது சந்ததிகளுக்கும் கிடையாது”⁸ இஸ்லாத்திற்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எதிராக விரோதமான தூதுகளைப் பரப்புவதில் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் “நயவஞ்சகர்கள்” (முனாபிக்) என இனங்காணப்பட்ட ஒரு குழு இயங்கி வந்தது. வெளித்தோற்றத்தில் இஸ்லாத்தில் இருப்பதுபோல் பாசாங்கு செய்துகொண்டு உள்ளார்களுள் பதுங்கியிருந்து பகைமையைத் தோற்றுவித்து மார்க்க ரீதியான கருத்து வேறுபாடுகளைக் கொண்ட நம்பிக்கைகளையும்

இவர்கள் பரப்பி வந்தார்கள். இஸ்லாமிய வாழ்க்கைமுறை இருந்த பல பகுதிகளில் நபிமொழிகளை அவர்கள் இட்டுக்கட்டினார்கள். அத்தகைய மார்க்கக் கருத்து வேறுபாடுகொண்ட பிரிவினைவாதி ஒருவர், தனது இறப்புக்கு முன்னர் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் நபிமொழிகளில் சுமார் 4000 நபிமொழிகளை, அனுமதிக்கப்பட்ட(ஹலால்)வற்றை அனுமதிக்கப்படாதவையென்றும், அவ்வாறே அனுமதிக்கப்படாத(ஹராம்)வற்றை அனுமதிக்கப்பட்டவையென்றும், அன்னாரின் பெயரில் இட்டுக்கட்டியுள்ளதாக உரிமை கொண்டாடினார்.⁹ இதற்கும் மேலாக, மதீனாவிலிருந்த சில தப்பிப்பிராயங்கொண்ட கட்சி மனப்பான்மையுடைய பிரிவினர் இட்டுக்கட்டப்பட்ட ஹதீஸ்களின் மூலம் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைப் போதனைகளை நாசப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தினார்கள். முஸ்லிம்களின் ஒற்றுமையில் பிளவை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதே இவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. இப்பனு ஸபா என்ற ஒரு யூதன் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஏராளமான ஹதீஸ்களை இட்டுக்கட்டி அவற்றை முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு மத்தியில் பரப்பிவிட்டான். இஸ்லாத்தின் எதிரிகள் இட்டுக்கட்டப்பட்ட நபிமொழிகளின் மூலம் பல அதிசயிக்கத்தக்க உதாரணங்களையெல்லாம் வெளிப்படுத்தினார்கள். அவற்றில் ஸகாத்(வரி) வழங்குவதை அதேரீயப்படுத்துகின்ற ஹதீஸ்கள், இஸ்லாமிய வாரிசுரிமை சட்டங்கள் மாற்றம் பற்றிய ஹதீஸ்கள் இன்னும் முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியிலான திருமண பந்தங்கள் பற்றிய ஹதீஸ்களும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன.

இறுதியாக, விரிவடைந்துவருகின்ற முஸ்லிம் நிலப்பகுதியில் புதிய ஆட்சி எல்லைகளை உள்ளடக்குகின்ற விஷயங்கள் அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் புதிய வாதப்பிரதிவாதங்களைத் தோற்றுவித்தன. குர்ஆனின் நிலைபற்றிய முரண்பட்ட கருத்துக்கள்; மனிதனின் விதி(கலாகத்) முன்னரே நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிடுவது பற்றி ஏற்பட்ட வேறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள்; மனிதனின் சுதந்திர செயல்பாடு; பாவத்தின் தன்மை முதலானவை சர்ச்சைகளையும் குழப்பங்களையும் ஏற்படுத்தியிருந்தன. குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை விவாதிப்ப

பவர்களும் ஆதரிப்பவர்களும், இறையியல் குழுக்களின் அங்கத்தவர்களும் இறைதூதரின் பெயரில் இட்டுக்கட்டப்பட்ட நபிமொழிகளின் மூலம் பொது மக்களை நம்பிக்கையுறச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இஸ்லாமிய சட்டரீதியான போட்டிகள், இஸ்லாமிய வரலாற்றின் ஆரம்பகாலத்தில், ஹதீஸ்களின் இட்டுக்கட்டும் போக்கைத் தயார் செய்த இன்னொரு பகுதியாகும். மிகவும் பிரசித்தி வாய்ந்த சட்ட அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு நிலவியிருந்தபோது அவர்கள் இஸ்லாமிய சட்டத்தை வியாக்கியானம் செய்து அவர்களுடைய சொந்த இஜ்திஹாதின் அடிப்படையில் மக்களை வழிநடாத்தினார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இம்மாபெரும் இமாம்களினதும் அறிஞர்களினதும் சீடர்கள் இவர்களுக்கு மத்தியில் நிலவிய சிறிய (கருத்து) வேறுபாடுகளைப் பெரிய விஷயங்களாக எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் சார்ந்திருந்த மதஹபுகளின் சட்டங்களை ஆதரிப்பதற்காக நபிமொழிகளை இட்டுக்கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அத்தகைய இட்டுக்கட்டப்பட்ட ஒரு செய்தி இவ்வாறு அமைந்துள்ளது: “இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். ஒருவர் தொழுகையில் தனது கைகளை உயர்த்தினால் அவருடைய தொழுகை செல்லுபடியாகாது.”¹⁰

பிரச்சார வர்த்தகம், ஆதிக்கத்தையும் புகழையும் விரும்புதல், பல்வேறுபட்ட இஸ்லாமிய அரசபரம்பரைகளுக்கு ஆதரவு வழங்க ஆர்வம் கொள்ளல் போன்றவை ஹதீஸ் இட்டுக்கட்டலுக்கான ஏனைய மூல காரணங்களாக விளங்கின. இஸ்லாத்தின் முதல் மூன்று நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் இஸ்லாமிய ஆட்சி உலகின் பெரும் பகுதியைக் கடந்து பரவி சென்றிருந்தபோது வியாபாரிகள் நபிமொழிகளை வர்த்தக விளம்பரங்களுக்காக பயன்படுத்துவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டார்கள். வர்த்தகப் பொருட்களான மாதுளம்பழம், பேரீச்சம்பழம், பாதாம் பருப்பு போன்றவைகளைப் புகழ்ந்து பல எண்ணிக்கையிலான நபிமொழிகள் இட்டுக்கட்டப்பட்டன. ஏனைய மக்கள், தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களைக் கவர்ந்து இழுப்பதன் பொருட்டு இட்டுக்கட்டப்பட்ட நபிமொழிகளை பள்ளிவாயல்களில் கதைகளாக சொல்லிக்காட்டுவதன் மூலம்

தம்மை உயர்த்திக்கொண்டார்கள். அல்லது மார்க்க பக்தர்கள் என்ற செல்வாக்கை பொதுமக்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்காக இவ்வாறு செயல்பட்டார்கள்.

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸில் இட்டுக்கட்டப்பட்டவை பற்றிய பிரச்சினையை பேசுவதற்கு முஸ்லிம் அறிஞர்கள் பின்வருவற்றைச் செய்தார்கள். நபிமொழிகளில் 'ஸனத்' முறையை அவர்கள் விருத்தியடையச் செய்தார்கள். ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து நம்பிக்கைக்குரிய மூலாதாரங்களை மாத்திரம் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டார்கள். அறிவிப்பாளர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைத் தொகுத்தார்கள். இறைதூதரின் ஸஹியான (உண்மையான) ஹதீஸ்களை உள்ளடக்கிய ஆக்கங்களைத் தொகுத்தார்கள். மற்றும் ஆதாரமற்ற இன்னும் இட்டுக்கட்டப்பட்ட ஹதீஸ்களைக் கொண்ட ஆக்கங்களை ஒன்று சேர்த்தார்கள். இஸ்லாத்தின் ஆரம்பகாலத்தில், நபி (ஸல்) அவர்களின் பெயரில் மக்கள் எண்ணற்ற நபிமொழிகளை அறிவிக்கின்ற ஒரு போக்கு தோன்றியது. இது முஸ்லிம் உம்மத்தில் சாத்தியமான ஒரு தீவை முன்வைக்க, பெரும் தலைவர்களைத் தூண்டியது. ஒவ்வொரு ஹதீஸும், அறிவிப்பின் மூலவாசகம் உட்பட, அறிவிப்பாளர் வரிசையுடன் முன்னுரை அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்றும்¹¹ ஹதீஸ் அறிவிப்பு ஆதாரபூர்வமான மூலாதாரங்களிலிருந்து மாத்திரமே வரவேண்டுமென்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.¹²

எண்ணற்ற ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தேடிப்பார்த்து ஆராய்ச்சி செய்வது என்பது மிகவும் நுட்பமான ஒரு காரியமாகும். ஹதீஸ் ஆதாரபூர்வமானவையா, பலவீனமானவையா, நம்பத்தகுந்தவையா, அல்லது இட்டுக்கட்டப்பட்டவைகளா என நிர்ணயித்து சொல்லுகின்ற விடயத்தைப்போன்று ஒரு நுட்பமான காரியமே இதுவும் எனலாம். ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர்களின் நிலையைப்பற்றி ஆய்வு செய்து பரிசீலனை செய்கின்ற வேலையைச் செய்வதில் கணிசமான அளவு பிரசித்திப்பெற்ற அறிஞர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அறிவிப்பாளர்களில் எவர் நம்பத்தகுந்தவர் என்பதை

இனங்கண்டு சான்று பகருகின்ற ஆய்வுமுறைகள் மிகவும் கடுமையான முறையில் நடந்தன. ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர்கள் நான்கு வகையினர்களாக இனங்காணப்பட்டனர். ஆதாரபூர்வத்தன்மையில் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள்; பலவீனத்தில் சர்ச்சைக்குரியவர்களாக இல்லாதவர்கள்; அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் முரண்பாட்டை தோற்றுவிப்பவர்கள்; பொய்யர்கள் என ஏகமனதாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டவர்கள்.

இறைதூதரின் பெயரில் இட்டுக்கட்டப்பட்ட நபிமொழிகள் அனேகமாக நூற்றாண்டு காலங்களுக்கு முன்பாக கைவிடப்பட்டிருந்தன. அவை இட்டுக்கட்டப்பட்டவை என முத்திரைக் குத்தப்பட்டிருந்தபோதிலும், ஹதீஸ்கலை அறிஞர்கள் அவற்றை மனனஞ்செய்து அடுத்த தலைமுறைக்கு, அவை இட்டுக்கட்டப்பட்டவை என்ற தெளிவான செய்தியுடன் கைமாற்றம் செய்தார்கள். பிந்தைய தலைமுறைகளைச் சார்ந்த அறிஞர்கள் எது இட்டுக்கட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை எதிர்கால அறிஞர்களுக்கு நினைவூட்ட, அவற்றைப் பாதுகாத்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு ஆக்கமும் இட்டுக்கட்டப்பட்டவற்றை நிரூபிப்பதற்காக விளக்கமானதும் உறுதியானதுமான சான்றுகளைக் கொண்டிருந்தன. பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு நபிமொழியிலும், மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ள அறிவிப்பாளர்கள் வரிசையின் மீதும் விஷேட கவனம் செலுத்தியிருப்பதுடன், அவர்களின் அறிவிப்புத் தொடரில் எவ்வாறு ஆதாரபூர்வமான மூலாதாரங்களில் வரும் பெயர்களை இட்டுக்கட்டுபவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பதையும் இவ்வறிஞர்கள் மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மைக்காக முஸ்லிம் அறிஞர்களின் பங்களிப்பு

இவ்வத்தியாயம் அறிஞர்களின் பங்களிப்புகளை இரு கோணங்களிலிருந்து இனங்காண்கின்றது. ஒன்று அறிவிப்பாளர்களின் தொடர் மற்றது மூலவாசகம். ஒவ்வொரு ஹதீஸ்*ம் அறிவிப்பாளர்கள் தொடரையும் (ஸனது) மூலவாக்கியத்தை(மதன்)யும் கொண்டு கோர்வை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஸனது, நீண்டதோ அல்லது சுருங்கியதோ எவர்களினூடாக இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் சொற்கள் அல்லது செயல்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அந்த மூலாதாரங்களின் பெயர்களைக் குறிக்கும். மதன் என்பது அறிவிப்பின் வாசகங்களாகும். அவை இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னது அல்லது செய்தது என்பவற்றை அறிவிப்பவை என்பதைக் குறிக்கும். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்திலும் அதனையடுத்த மூன்று தசாப்த காலங்களிலும், அறிவிப்பாளர் தொடர் பற்றிய கேள்வி எழவில்லை. இக்காலப்பிரிவில் ஹதீஸின் மூலவாசகத்தின் பக்கமே கவனம் ஈர்க்கப்பட்டது.

ஹதீஸ் உறுதிப்படுத்தல், முதலாம் கலீபா அபூபக்கர் சித்தீக் (ரலி) அவர்களின் காலத்திலிருந்தே நடைமுறையிலிருந்து வருகிறது என்பதைக் காணலாம். பிழைகள் ஏற்படலாம் என்பதை தவிர்ப்பதன் பொருட்டு, பாதுகாப்பின் நிமித்தம் ஒரு தனிநபர்(தோழர்) அறிவித்த ஒரு ஹதீஸை இன்னொரு தோழர் உறுதிப்படுத்தாதவரை அதனை ஏற்றுக்கொள்வதை அவர் மறுத்தார். நபித்தோழர்களின் தலைமுறையைச் சார்ந்த அறிஞர்கள், மேலதிக சரிபார்த்தல் அல்லது தேர்வாய்வின்றி ஹதீஸை ஏற்றுக்கொள்வதில் தயக்கம்

காட்டினார்கள்.¹³ பிந்தைய தலைமுறையினர்கள், எல்லா அறிவிப்பாளர்களும் உயர்ந்த தரத்தில் ஆதாரபூர்வமானவர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தியதன் பின்னரே, ஒரு ஹதீஸை ஆதாரபூர்வமானது என இனங்கண்டார்கள்.¹⁴ இஸ்லாத்தின் முதலாவது நூற்றாண்டின் இரண்டாவது அரைவாசியிலிருந்து, அறிவிப்பாளர் தொடரைச் சார்ந்தவர்களும், அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாற்று அகராதிகளில் இணைக்கப்பட்டுள்ளவர்களும் ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதில் அர்த்தபுஷ்டியுள்ள இடத்தை வகிக்கின்றனர். ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர்களைப்பற்றிய இந்த அறிவு, தொடர்வரிசையின் ஆதாரபூர்வத்தன்மையை பரிசோதிக்க பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (அறிவிப்பாளர்) தொடர்வரிசை உண்மையானது எனக் காணப்பட்டால், இனி அந்த அறிவிப்பாளர் தொடரின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள மூலவாக்கியமும் ஆதாரபூர்வமானது என இனங்காணப்பட்டது. அறிவிப்பாளர் தொடரில் ஏதாவது பிரச்சினை இருந்தால் அவ்வறிவிப்பு பலவீனமானது அல்லது நம்பத்தகாதது என்ற பிரிவுக்கு வழிவகுக்கும்.. ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மை இஸ்லாத்தின் முதல் ஒன்றரை நூற்றாண்டு காலமாக வாய்மொழிச்சொல் முறையிலேயே அமைந்திருந்தது. 'அல்புகாரி'யின் காலப்பிரிவில், பல எண்ணிக்கையிலான எழுத்து மூலமான தொகுப்புகள் காணப்பட்டன. ஆனால் இந்த ஆக்கங்களெல்லாம் முழுக்க முழுக்க பிரச்சினைகளைத் தாங்கியிருந்தன. அல்புகாரியின் மாபெரும்வேலை, கிடைக்கக்கூடிய மிகவும் ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ்களை உள்ளடக்கிய ஒரு ஆக்கத்தை வெளிக்கொண்டு வருவதாக இருந்தது. அவ்வாறானவொன்றைத் தயாரிப்பதற்கு 600,000 ஹதீஸ்களிலிருந்து மிகவும் நம்பகத்தகுந்தவற்றை அவர் பொருக்கி எடுக்கவேண்டியிருந்தது.¹⁵ இமாம் முஸ்லிம் சுமார் 300,000 ஹதீஸ்களிலிருந்து தெரிவு செய்து தனது கிரந்தத்தைத் தொகுத்தார்.¹⁶ இவை இரண்டும் உட்பட இவற்றைப் பின்தொடர்ந்த ஏனைய ஹதீஸ் ஆக்கங்களும் அறிவிப்பாளர் தொடரினூடாக ஆதாரபூர்வமாக்கப்பட்டன. எவ்வாறாயினும் மூலவாக்கியம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டும், அறிவிப்பாளர் தொடர் ஆதாரபூர்வத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் அறிவிப்புகள்

பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளமை எந்தவொரு ஹதீஸ் ஆக்கத்திலும் இனங்காண முடியாதுள்ளது. சில ஹதீஸ்களைப் பொருத்து அங்குமிங்குமாக பரவலாக விளக்கக் குறிப்புகளும் அவதானிப்புகளும் மூலவாக்கிய தோற்றத்திலிருந்து சில அறிஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் அறிவாராய்ச்சி நடைமுறை மரபுச்சார்பான முக்கியமான முயற்சிகள் விடுபட்டுள்ளன என்பது நோக்கத்தக்கது. ஹதீஸ்கலை நிபுணர்கள் ஹதீஸின் நம்பகத்தன்மையையும் ஆதாரபூர்வத்தன்மையையும் உறுதிப்படுத்த பொதுவாக எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஐந்து பிரிகோடுகளை அமைத்துள்ளார்கள். அறிவிப்பாளர் தொடர்வரிசை¹⁷ அறிவிப்பாளரின் நன்நடத்தையின்(பண்பு) சீரியநிலை¹⁸, அறிவிப்பின் தவறின்மை¹⁹, குறைபாடற்றத்தன்மை²⁰, ஒழுக்கத்தன்மை²¹. ஒரு ஹதீஸ் இந்த ஐந்து பிரிகோடுகளையும் அல்லது அளவுகோல் களையும் நிறைவேற்றியிருக்குமானால் அது ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸாகக் கணிக்கப்படும். பலவீனமான ஹதீஸ் என்பது ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸுக்கு இருக்கவேண்டிய நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாதிருத்தலைக் குறிக்கும்.²² ஒரு ஹதீஸ் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாயின் அறிவிப்பாளர்களின் தொடர்வரிசை விடுபடாததாக இருக்கவேண்டும். அறிவிப்பாளர்களின் தொடர்வரிசையில் ஒருவர்கூட விடுபட்டவராக இருத்தல் கூடாது. ஒவ்வொரு அறிவிப்பாளரும் தனக்கு முன்னாலுள்ள அறிவிப்பாளரிடமிருந்து நேரடியாக கேட்டறிந்தவராக இருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு தொடர்வரிசையும் நேரடியாக இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் வரை அல்லது அன்னாரின் தோழர்களில் ஒருவரை சென்றடைந்ததாக (கேட்டறிந்ததாக) இருக்க வேண்டும். அறிவிப்பாளர் தொடர்வரிசையிலுள்ள ஒருவர் முஸ்லிமாகவும் நற்பண்புடையவராகவும் இருக்க வேண்டும். மதம் மாறுதல், நயவஞ்சகனாக செயல்படுதல், பைத்தியம் பிடித்தல், அல்லது உயிரியல் ரீதியான முதிர்ச்சியின்மை, போன்ற காரணங்களினால் ஒருவர் இத்தகைமையை இழந்துவிடுகிறார். இறுதியாக ஓர் அறிவிப்பாளர் உறுதியான மற்றும் தெளிவான நினைவாற்றல் உடையவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். இமாம் அல்புகாரியும், முஸ்லிமும் எல்லாக் காலங்களிலும்

போற்றப்பட்டு, புகழ்பெற்ற மரியாதைக்குரிய முதல்தர ஹதீஸ் அறிஞர்களாக மதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் ஹதீஸ்களை வகைப்படுத்தும் முறைமையும் பரிசீலனைமுறையும் நன்றாக வரையறுக்கப்பட்ட பிரிகோடுகளைக் கொண்டனவாக இருந்தன. இன்று காணப்படுகின்ற ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மைக்கும் முறைமைக்குமான அடித்தளத்தை அவை நிறுவிபுள்ளன. ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மைப்பற்றிய துறையில் அதன் போதகர்களும் முன்னோடிகளும் என்ற அந்தஸ்தை அவர்கள் தக்க வைத்துக்கொண்டுள்ளார்கள்.

இன்றைய 'உஸ்பெகிஸ்தான்' என்ற ஊரே இமாம் புகாரி அவர்களின் சொந்த ஊராகும். அன்னார் ஒவ்வொரு நபிமொழியையும், தன்னுடைய ஆக்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு முன்பதாக, அறிவிப்பாளர்களின் தொடர்வரிசையின் அடிப்படையில் கடுமையான நிபந்தனைகளை விதித்து நுண்ணாய்வுக்கு உட்படுத்துவார். இது மிகவும் ஆதாரபூர்வமான தொகுப்பாகக் கருதப்படுகிறது. ஈரான் நாட்டைச் சார்ந்த இமாம் முஸ்லிம், இமாம் புகாரியைப் போன்றே அதே முறைமையைக் கையாண்டார். எவ்வாறாயினும் அறிவிப்பாளர் தொடர்வரிசைகள் பிரச்சினைக்கு உரியவை என அவர் நம்பினார். நபிமொழிகளைக் குறிப்பிட்ட ஒழுங்குமுறைப் பிரகாரம் அமைத்திருப்பதில்தான் முஸ்லிமின் ஆக்கத்தின் சிறப்பம்சம் தங்கியிருக்கின்றது. அல்புகாரியைப் போன்று ஒரே தலைப்புக்களையுடைய ஹதீஸ்களை அங்குமிங்குமாக பதிவுசெய்யாது ஆதாரபூர்வமான அறிவிப்புகளையெல்லாம் தொகுத்து ஒரே விஷயத்தையுடைய தலைப்புகளை ஒரே இடத்தில் பதிவு செய்துள்ளமை அவருடைய ஆக்கத்திற்கு மேலும் மெருகூட்டுகின்றது.

ஹதீஸ்கலை நபுணர்கள் பொதுவான பிரிகோடுகளை வைத்து ஹதீஸ்களை பரிசீலனை செய்யவில்லை. ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர்களின் தொடர்வரிசையின் ஆதாரபூர்வத்தன்மையை நிறுவினால் அதன் மூலவாசகத்தின் ஆதாரபூர்வத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தியதாக அல்புகாரியும் முஸ்லிமும் நம்புகிறார்கள். எனவே அவர்கள் அறிவிப்பாளர்களின் தொடர்வரிசையை மிக நுட்பமாக பரிசீலனை செய்தார்கள். அவர்கள் ஹதீஸ் ஆக்கங்களை விமர்சித்தபோதிலும், குறிப்பாக ஆதாரபூர்வமானது என

நம்பப்பட்டவை உட்பட, அது தொடர்வரிசை பற்றிய பகுப்பாய்வின் தோற்றத்திலேயே இடம்பெற்றது. மற்றும் சில அறிஞர்களும், மூலவாசகத்தைப் பரிசீலிப்பதனூடாகவும் அவ்வாறு செய்வதற்கான பிரிகோடுகளை நிறுவுவதற்கு முயற்சிப்பதனூடாகவும் ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மைக்கு பாரிய பங்களிப்பு செய்துள்ளார்கள்.

அல்குர்ஆனை மேற்கொள்காட்டி ஹதீஸை பரிசீலனை செய்யும் நடைமுறையை நபித்தோழர்கள் எவ்வாறு கையாண்டார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட அறிஞர் மிஸ்பீர் குர்மல்லாஹ் அல்துமைனி என்பவர் உறுதியான உதாரணங்களை முன்வைத்துள்ளார். ஹதீஸ்களில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை இனங்காண்பதற்கு ஏனைய ஹதீஸ் கலை அறிஞர்கள் பயன்படுத்திய முறைமைகளைத் தேடிப்பிடித்து அவற்றை உதாரணங்களாக முன்வைத்தார். குர்ஆனைக்கொண்டு அந்த நபிமொழிகள் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதை அவதானித்தார். அவ்வாறே தனித்து வருகின்ற நபிமொழிகளுக்கு மத்தியில் குறிப்பாக ஆதாரபூர்வமான நபிமொழிகளுக்கு மத்தியில் ஒப்பீடுகளை மேற்கொண்டார். உறுதியற்ற சொற்களிலிருந்தும், அர்த்தங்களிலிருந்தும் விலகி சுதந்திரமாக செயல்பட்டு இஸ்லாமிய சட்டத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளையும் விதிகளையும் நிறுவி, வெறுப்பு, சாத்தியமின்மை என்பவற்றிற்கு அப்பால் சுயேச்சையாகச் செயல்பட்டு வரலாற்றை ஸ்தாபித்தார்.

ஹதீஸின் மூலவாக்கியங்களுக்கு முஸ்லிம் சட்டநிபுணர்களின் அணுகுமுறையைப் பொருத்து ஆராய்ச்சி செய்கின்றபோது அல்துமைனி, குர்ஆன், ஸுன்னா, உம்மத்தின் ஏகோபித்த முடிவு, நபித்தோழர்களின் நடைமுறை, தர்க்கரீதியான பகுப்பாய்வு, பொதுவான கோட்பாடுகள் மற்றும் தனித்து வருகின்ற நபிமொழிகளின் தாக்கம் என்பவற்றை பிரிகோடுகளாக இனங்கண்டுள்ளார். மொத்தத்தில் நபித்தோழர்களின் காலத்திலிருந்து முஸ்லிம் அறிஞர்கள் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்களைப் பாதுகாப்பதிலும், ஆதாரபூர்வப்படுத்துவதிலும் அரும் பாடுபட்டு விஷேச கவனம் செலுத்தியுள்ளார்கள். ஹதீஸ்கள் முதலில் அறிவிப்பாளர்கள் தொடர்வரிசை, அடுத்து அதன் மூலவாக்கியம் ஆகிய இரு கோணங்களிலிருந்தும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டன. இரண்டாம்

மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் மாபெரும் ஹதீஸ் ஆக்கங்கள் தொகுக்கப்பட்டபோது அறிஞர்கள் சில பிரிகோடுகளை வகுத்தார்கள். அதில் அறிவிப்பாளர் தொடர்வரிசையின் பக்கம் கவனம் ஈர்க்கப்பட்டது. உலாம் அல் ஹதீஸ் அறிஞர்கள் கோட்பாட்டளவில் மூலவாக்கியத்தின் பரிசீலனை பற்றி பேசியுள்ளார்கள். அவற்றில் இப்னு அல் ஜெளசி, இப்னு அல் கையூம், அல்துமைனி, போன்றோரின் ஆக்கங்கள் மிகவும் பிரசித்திபெற்றவையாகும்.

அல்குர்ஆனும் ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மையும்

இவ்வத்தியாயம் ஹதீஸை, குர்ஆனின் கோட்பாடு களினதும் அறிவுறுத்தல்களினதும் வெளிச்சத்தில் பரிசீலனை செய்கிறது. குர்ஆனுக்கும் ஹதீஸுக்கு மிடையிலான உறவுநிலையைப் பொருத்து முஸ்லிம் அறிஞர்கள் ஏகோபித்த கருத்துடையவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் பதிவு செய்யப்பட்ட ஹதீஸுக்கும் குர்ஆனுக்குமிடையில் இணக்கப்பாடற்ற குழப்பநிலை இருக்குமாயின் இறைதூதரின் ஹதீஸ் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென முஸ்லிம் அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். இவ்வாறு இறைதூதரின் சொல்லும் செயலும் 'பயானை' அடையாளப்படுத்துவது போன்று குர்ஆனும் 'பயானும்' ஒன்றையொன்று முழுமைப் படுத்தவேண்டும்.

விசுவாசிகளுக்கு மத்தியில் எந்தவொரு பிணக்கு ஏற்பட்டாலும் அல்லாஹ்வீடமும் அவனது தூதரின் பக்கமும் திரும்புவதுடன் அவர்களின் தீர்ப்பையே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென கூறா அல்நிஸா வசனம்(59) அறிவுறுத்துகிறது. முஸ்லிம்கள் அடிக்கடி அன்னை ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் சென்று, அல்குர்ஆனில் அருளப்பட்டுள்ளவைகள் பற்றியும், இறைதூதரின் அறிவுறுத்தல்கள் சொல் செயல்கள் பற்றியும் மற்றும் இஸ்லாமிய சட்டம் சம்பந்தமாகவும் ஆலோசனை செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். குர்ஆனுடன் ஹதீஸை ஒப்பிடுகின்றபோது, ஹதீஸானது குர்ஆனுடன் அல்லது இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்லியிருப்பதுடன் முரண்படக்கூடாது என்பது ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அணுகுமுறையாகும். ஆனாலும் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள்

இறைதூதரைப் பற்றி இட்டுக்கட்டப்பட்டு கூறப்பட்டுள்ள ஹதீஸ்களை நிராகரித்துள்ளார்கள். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியவற்றிலிருந்து இட்டுக்கட்டப்பட்டவைகளைப் பற்றி பல உதாரணங்கள் நம் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. அத்துடன் இப்றாஹீம் (அலை) அவர்களை சாட்டியும் இவ்வாறே பல இட்டுக்கட்டப்பட்ட கதைகள் இருந்து வருகின்றன. மற்றும் மனிதனின் விதி முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்படல்; சுவர்க்கத்தில் நுழைவதற்கும் மனிதனின் செயல்களுக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லை; இஸ்லாத்தின் பக்கம் மதம் மாற்றம் செய்வதற்காக பலவந்தப்படுத்தல்; முஸா (அலை) அவர்களின் மரணத்தைப் பிற்போடுவதற்காக அவருக்கு இருந்த சக்தி; பெண்கள் தங்கள் கணவன்மார்களுடனும் ஏனையோருடனும் நம்பிக்கையின்றி நடந்து கொள்வதற்கு 'ஹவ்வா' (அலை) தான் மூலகாரணம் எனச் சாடுவது போன்ற சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

**பகுத்தறிவுரீதியாக
ஆதாரபூர்வ ஹதீஸ்களினூடாக
ஹதீஸை உறுதிப்படுத்தலை**

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்களில் மிகவும் உயர்ந்த தரத்திலான ஆதாரபூர்வத்தன்மையுடைய மூலவாக்கியத்துடன் தொடர்புடைய ஹதீஸின் பரிசீலனைக்காக இவ்வத்தியாயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. விசுவாசிகளைப் பொறுத்தவரை இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் நிலை நீதிபதியையொத்ததாகும் (4:65); அவருடைய தீர்ப்பே இறுதியானதாகும். (33:36). இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக, குர்ஆனை விளக்குவதைக்கொண்டும் அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை தனது அன்றாட வாழ்வில் எடுத்து நடப்பதைக்கொண்டும் தனது தோழர்களுக்கு உதவிசெய்து அவர்களைக் கண்காணிணிப்பது கொண்டும், இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளுக்கிணங்க தனது வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்டுவதன் மூலமும், தனது தூதின் குறிக்கோளை (mission) வாழ்வின் இறுதிக்கட்டத்தை அடைவதற்கு முன்பதாக நிறைவேற்றி முடித்தார்கள்.

இந்த இஸ்லாமிய பாரம்பரியம் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னரும் தொடரவேண்டிய ஒன்றாக இருந்தது. ஆனால் சுயநலத்தை மாத்திரம் கருத்தில்கொண்டு செயல்பட்ட ஒரு சிலரினால் இதற்குத் துரோகம் இழைக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக இறைதூதரின் பெயரால் மக்களின் சொந்த விருப்பு வெறுப்புகள் உலாவித்திரிய ஆரம்பித்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் குர்ஆன் மற்றும் மிகவும் பிரபல்யமான ஹதீஸும் ஸுன்னாவும் இறைதூதரின் பெயரைச் சும்ந்து வந்துள்ள ஏனைய நபிமொழிகளின் தன்மையை

உறுதிசெய்ய பயன்படுத்தக் கூடியவைகளாக இருந்தன. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “ஒருவரின் செயல் எம்மால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லையாயின், அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என நிராகரிக்கப்பட வேண்டியவொன்றாகும்.”²³ எனவே மிகவும் பலமான உயர்ந்த தரத்தில் ஆதாரத்தைக் கொண்டுள்ள ஸுன்னாவுடனும் ஹதீஸுடனும் முற்றிலும் முரணாகத் தோன்றுகின்றவை ஹதீஸ் இல்லையென ஒதுக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

ஒரே கருப்பொருளைக் கொண்டுள்ள பல்வேறுபட்ட ஹதீஸ்களை ஒப்பிடும்போது, அதுவும் ஒன்றில் ஒன்று முரண்படும்போது அது கடினமாகவும் சிக்கலாகவும் அமைவதோடு, காரணத்தையும் வேண்டி நிற்கின்றது. ஒரு ஹதீஸ் இன்னொரு ஹதீஸுடன் முரண்படுகின்ற வாசகத்தை உள்ளடக்கியிருக்கின்ற காரணத்திற்காக நம்பத்தகாதது என நிராகரிக்கப்படுமானால் அவ்வாறு செய்வதற்கு மிகவும் பலமான காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். பொதுவாக ஹதீஸுக்கும் ஸுன்னாவுக்குமிடையில் முரண்பாடு ஏற்படுமானால் ஸுன்னாவைத் தெரிவுசெய்துகொள்வதே ஏற்றமாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக “முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட விதியின் திட்டத்திற்கிணங்கவேயன்றி எதுவும் நடப்பதில்லை” என்பதாக முஸ்லிமில் வரும் நபிமொழியொன்று கூறுகிறது.²⁴ எனவே இந்த ஹதீஸுக்கிணங்க ஒருவருடைய “ரிஸ்கை” அல்லது வாழ்வாதாரத்தின் அளவையும் ஒருவரின் வாழ்நாட்களின் எண்ணிக்கையையும் கணக்கிட்டு கூட்டுவதற்கு எந்த வழியும் கிடையாது. இதனால்தான் நீண்ட வாழ்நாளுக்காகவும் நிறைந்த வருமானத்திற்காகவும் பிரார்த்திக்க வேண்டாமென இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் உபதேசம் செய்ததாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஹதீஸ் அனஸ் இப்னு மாலிக் மூலமாக அறிவிக்கப்படுகிறது. இன்னுமொரு ஹதீஸுடன் முரண்படுவதைக் காணமுடிகிறது. அவ்வறிவிப்பு பின்வருமாறு வருகின்றது. “இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது பணியாளர் நிறைந்த செல்வத்தையும் கூடுதலான பிள்ளைச் செல்வத்தையும் அனுபவிக்க வேண்டும்.” எனப் பிரார்த்தித்ததாகக் கூறுகிறது. இவ்விரண்டு ஹதீஸ்களுக்கிடையிலும் ஓர் இணக்கத்தைக் காண்பது கடினமாக உள்ளது. எவ்வாறாயினும் முதலாவது அறிவிப்பு இறைதூதரையிட்டும்

சொல்லப்படும் வெறுமனே ஓர் அறிவிப்பாகும்(ஹதீஸ்), அதேவேளை இரண்டாவது அறிவிப்பு இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் (ஸுன்னா) நடைமுறையாக உள்ளது.

**ஆரோக்கியமான
அறிவார்ந்த தன்மையினூடாக
ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மை**

மனிதவாழ்வின் இருப்பில் காரணம் ஒரு முக்கிய பங்கை வகித்து வருகிறது.²⁵ இந்த சக்தி உலகில் மனித இனத்தை மிகவும் உயர்ந்த தரத்திற்கு உயர்த்துவதுடன் அதனை சரியான முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மனிதத் தன்மையை நிர்வகிக்கவும் உதவுகிறது.²⁶ மனிதனின் இந்த அறிவியல் சக்தியைப்பற்றி குர்ஆன் மிகவும் மேலாக வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. அதாவது அறிவின் வழிகாட்டலின்றி உண்மையான ஈமானையும் நல்லமல்களையும் அடைந்துகொள்வது சாத்தியமற்றதாகும். ஒவ்வொரு இறைதூதர்களும் அவர்களின் புலன் அறிவைப் பயன்படுத்தியே தத்தம் மக்களை இறைதூதரின் பக்கம் அழைத்தார்கள். குர்ஆனை விளங்கிக்கொள்வதற்குப் பகுத்தறிவு ரீதியான காரணம் ஒரு வழியாக இருக்குமேயானால் ஹதீஸ் கலையின் நுணுக்கங்களையும் சாரத்தையும் அறிந்துகொள்வதற்கும் அது ஒரு கருவியாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த கட்டத்தில் அறிவு என்ற அளவுகோலை சாதாரண அறிவாற்றலைக் கருத்தில்கொண்டு வரையறுக்க முடியாது. ஆனால் தெளிவான சிந்தனையுடைய உள்ளம் அல்லது தெளிவான அறிவு என்பவற்றுடன் இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளான இறையச்சம், நீதி, நேர்மை, உண்மை, நிதானம், நடுநிலைப்போக்கு, தூய்மையான எண்ணம் போன்ற தகைமைகளினால் ஆளப்படுகின்ற எந்தவொன்றையும் கிரகிக்கும் திறமையையும் அது பெற்றிருத்தல் வேண்டும். புகாரி முஸ்லிம் மற்றும் ஏனைய கிரந்தங்களிலும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள மிகவும் பிரபல்யம்வாய்ந்த ஹதீஸைப்

பொருத்து இக்கோட்பாடு மிகவும் பொருந்தும் எனலாம். “இறுதித்தீர்ப்பு நாளன்று முழு மனித இனத்திற்காக “ஸபாத்”(சிபாரிசு) செய்யும் அதிகாரமும் மதிப்பும் இறைதூதர் முஹம்மது(ஸல்) அவர்களுக்கு மாத்திரமே வழங்கப்படும்.” என்பதே இந்த ஹதீஸாகும். ஆனால் இந்த ஹதீஸில் பிரபலமான நான்கு நபிமார்களும் (ஆதம், நூஹ், இப்றாஹீம், மூஸா) ஆகியோர் முற்காலத்தில் அவர்கள் செய்த பாவங்களின் காரணமாக அல்லாஹ்வின் உதவியை நாடத் துணிவற்றவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஈஸா(அலை) அவராலும் எவருக்கும் உதவி செய்யமுடியாது என்று கூறி அவரது உரிமையையும் பறித்துள்ளதான் இறைதூதர் முஹம்மது(ஸல்) அவர்களுக்கு மாத்திரமே “ஸபாத்” (சிபாரிசு) செய்யும் சலுகை வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றும் அவ்ஹதீஸில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஹதீஸில் ஆதம் (அலை) தடுக்கப்பட்ட கனியைச் சாப்பிட்ட பாவத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்திருக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவர் பாவமன்னிப்புக் கோரியதுடன் அல்லாஹ் அவரை மன்னித்தும் விட்டான். நூஹ் (அலை) தனது சொந்த மக்களுக்கு எதிராகப் பிரார்த்தித்த தவறைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஆனால் உண்மையில் இது ஒரு பாவமல்ல. மெய்யாகவே அல்லாஹ்வின் உதவி நாடி பிரார்த்தித்து பூமியில் அமைதியையும் நீதியையும் நிலைநாட்டி மனித இனத்தைக் காப்பாற்றவே அவர் முயற்சித்தார். சமூகத்திலுள்ள சமூகவிரோதச் சக்திகளை ஒழித்துக்கட்டுவதற்கான முதல்தர முஸ்தீபுகளையே அவர் மேற்கொண்டார். உண்மையில் அவருடைய பிரார்த்தனை மனித இனத்தைக் காப்பாற்றியது. இப்றாஹீம் நபியைப் பொறுத்தவரை அல்லாஹ்வே “அவர் ஓர் உண்மையான மனிதர்” என விவரிக்கின்றான். மூஸா நபி நபியாகத் தெரிவுசெய்யப்படுவதற்கு முன்பு ஒரு கொலை செய்த பாவத்திற்கு ஆளானார் என மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட மனிதரை மூஸா (அலை) தற்செயலாகக் கொலை செய்தாரேயன்றி வேண்டுமென்றே கொலைசெய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கொலை செய்யவில்லை. இனி அவர் ஒரு நபியாக நியமிக்கப்பட்டதன் பின்பு அவரை அதற்கு மேலும் குற்றவாளியாகக் குறை காணமுடியாது. எல்லா நபிமார்களும் அல்லாஹ்வினால் மன்னிக்கப்பட்டு

கண்ணியப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். சிபாரிசு(ஸ்பாத்) சம்பந்தமான இந்த ஹதீஸ் மற்றைய மாபெரும் நபிமார்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள கௌரவத்திற்குத் தாழ்வு ஏற்படுத்தும் வகையில் நபியவர்களை உயர்த்துவதற்குரிய ஒரு தெளிவான உதாரணமாகும்.

புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய கிரந்தங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள இன்னுமொரு ஹதீஸ் ஆண்களுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது பெண்கள் அறிவுரீதியாகவும் மார்க்கரீதியாகவும் குறைபாடுடையவர்கள் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் விவேகத்தின் பயன்படுத்தலும் குர்ஆன் மற்றும் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் செயல்பாடுகளையொட்டிய (ஸுன்னா) கோட்பாடுகளின் பிரயோகமும் இந்த ஹதீஸை ஆதாரபூர்வமற்றது எனத் திட்டவாட்டமாக மறுக்கின்றன. இவ்வத்தியாயம் மனித விவேகத்தையும் தர்க்கத்தின் அழுத்தத்தையும் பயன்படுத்தி மிகவும் நுணுக்கமாக பதினொரு ஹதீஸ்களை பரிசீலனை செய்கின்றது. ஹதீஸின் மூலவாசகம் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியதா என அதன் தன்மையைக் கோடிட்டுக்காட்டுகிறது. உண்மையிலிருந்து பொய்யைத் தீர்மானிக்கும் நம்பகமான பிரிகோடு மனித அறிவு என அல்குர்ஆன் அடிக்கடி பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அறிஞர்களோ மாணவர்களோ எந்தப் பின்னணியிலிருந்தாலும் சரி ஹதீஸ் கலையில் உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு தங்கள் அறிவைப் பயன்படுத்தவேண்டும்.

நிலைநிறுத்தப்பட்ட வரலாற்றினூடாக ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மை

இவ்வத்தியாயத்தில் ஹதீஸ் மூலவாசகங்களில் காணப்படும் வரலாற்றுரீதியான பரிமாணங்களை நிரூபிப்பதற்காக நிலைநிறுத்தப்பட்ட வரலாறு முக்கிய பிரிகோடாக இனங்காட்டப்பட்டுள்ளது. வரலாற்றைப் படிப்பது அத்தியாவசியமாகும். அதன் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்று கல்வி புகட்டுவதாகும். மனித இனத்தைச் சரியான முறையில் வழிநடாத்த வரலாறு உதவியாக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் முந்தைய தவறுகளைச் சரி செய்யவும் அது அடைந்த மிகச்சிறந்த சாதனைகளிலிருந்து படிப்பினை பெற்றுக்கொள்ளவும் அது பயன்பட வேண்டும். குர்ஆன் ஒரு போதகரின் தோற்றத்தில் வரலாற்றை முன்வைக்கின்றது. வரலாற்றைக் கருப்பொருளாகக்கொண்டு அடிக்கடி பேசுகின்ற விஷயங்கள் உட்பட ஹதீஸ்கலை பல வரலாற்று ரீதியான குறிப்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. அறிவிப்புகள் சில சமயங்களில் வரலாற்றை உறுதிபடுத்துகின்றன அல்லது அதனுடன் முரண்படுகின்றன. நிறுவப்பட்ட வரலாற்றுக்கு முரணாக அறிவிப்பு காணப்படுகின்றபோது ஹதீஸ் அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர்வரிசையைப் பொறுத்து ஆதாரபூர்வமாக இருந்தபோதிலும் நம்பத்தகாததாகக் கருதப்படுகிறது. வரலாற்றுரீதியான ஆதாரபூர்வத்தன்மையை பரிசீலனை செய்வதற்காகப் பிரபல்யமான யுத்தங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், பிறப்பு இறப்பு திகதிகள், காலத்தின் முரணின்மை மற்றும் இவை போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய நிறுவப்பட்ட வரலாற்றுடன் ஹதீஸ்கள் ஒப்பீடு செய்யப்படலாம். வரலாற்றுரீதியான தகவல் ஹதீஸ்களை அணுக தகுந்த மூலாதாரங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம்.

முறைப்படி அது நிறுவப்பட்ட வரலாறாக இருக்கவேண்டும். ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ்கள் அடிக்கடி வரலாற்றுரீதியான பதிவை மூலாதாரங்களாகக் கொண்டுள்ளன.

எடுத்துக்காட்டாக முஸ்லிம் இரண்டு வித்தியாசமான ஹதீஸ்களைப் பதிவுசெய்துள்ளார். அவற்றில் ஒவ்வொன்றும் மரணத்தின்போது இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அடைந்திருந்த வயதை வித்தியாசமானதாகக் காட்டுகின்றன. (65²⁷, 63²⁸ வயது). இந்த ஹதீஸ்களில் அறிவிப்பாளர்கள் தொடர் வரிசையில் பிரத்தியட்சமாக பார்க்கக்கூடிய ஆதாரபூர்வத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் முடிவெடுத்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. வரலாற்றுரீதியான உண்மைகளோடு மூலவாசகத்தை அவர் சரிபார்த்திருந்தால் எவ்வாறாயினும் அவர் தன்னுடைய ஆக்கத்தில் நிச்சயமாக அவற்றில் ஒன்றை மாத்திரம் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணிக்கும் போது அன்னாரின் வயது அறுபத்துமூன்று (63) என்பதையே ஏனைய அறிஞர்கள் ஆதாரபூர்வமானதாகக் கருதுகிறார்கள்.²⁹

இன்னொரு எடுத்துக்காட்டில் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது நபித்துவத்திற்குப் பிறகு பதினைந்து வருடங்கள் மக்காவில் வாழ்ந்ததாகவும் ஹிஜ்ரத்திற்குப் பின் பத்து வருடங்கள் மதீனாவில் இருந்ததாகவும் முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார்.³⁰ இந்த அறிவிப்பின் இன்னொரு கூற்றையும் முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார். அதில் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவில் பதின்மூன்று வருடங்கள் இருந்ததாகவும் மதீனாவில் பத்து வருடங்கள் இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³¹ முஸ்லிமுடைய அறிவிப்பு நிறுவப்பட்ட வரலாற்றிற்கு எதிரிடையாகவுள்ளது. அதேவேளை, புகாரியுடைய அறிவிப்பு அவ்வாறில்லை. உண்மையில் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதராக நியமனம் பெற்றதன் பிறகு பதின்மூன்று வருடங்கள் மக்காவிலும் ஹிஜ்ரத்திற்குப் பின்னர் மதீனாவில் பத்து வருடங்களும் வாழ்ந்தார்கள்.³²

ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மை தொடர்பாக நிதானத்தைக் கடைப்பிடித்தல்

இவ்வத்தியாயம் ஹதீஸின் ஏற்றுக்கொள்ளலை ஒருமைப் பாட்டின் இன்னொரு அளவுகோலின் பக்கமிருந்து தேடுகிறது. நடுநிலை நிதானம். இஸ்லாம் ஒரு நடுநிலைப்போக்குடைய வாழ்க்கை முறையாகவே அருளப்பட்டுள்ளது. எனவே அதன் சட்டதிட்டங்கள் யாவும் எல்லா அம்சங்களிலும் நடுநிலைக் கோட்பாட்டை பிரதிபலிப்பதாகவே உள்ளது. இஸ்லாத்தின் பெயரால் கூறப்பட்டுள்ள ஏதாவது ஒரு வீஷயம் எங்கு மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகவோ அல்லது தீவிரப்போக்குடையதாகவோ தோன்றினால் இது நம்பிக்கையின் (ஈமான்) அசல் பகுதியில் உள்ளது அல்ல என்பது அதன் கருத்தாகும். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் அளவுக்கு அதிகமான இவ்வுலக இன்பங்களையும் மிகைத்த ஆதீமீகப் பறிகொடுத்தலையும் கைவிட்டுவிடும்படி எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள். வாழ்க்கையின் ஒரு அம்சத்தில் நிதானம் இல்லையென்றால் அது இன்னொரு துறையில் தீவிரப்போக்கின் பக்கம் சரிந்துவிடுவதில் வந்து முடியும்.

எல்லா நிலையிலும் (சந்தர்ப்பத்திலும்) நடுநிலையைக் கடைப்பிடிக்குமாறு குர்ஆன் அழைப்புவிடுகின்றது. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் தீவிரவாதத்தைத் தடுத்து நியாயமானதும் நிதானமானதுமான வாழ்க்கையை வாழும்படி தனது தோழர்களுக்கு உபதேசம் செய்தார்கள். அன்னாரின் போதனைகள், செயல்கள், மற்றும் அவர்கள் சொல்லியவை எல்லாமே நிதானத்தையும் நடுநிலைப்போக்கையுமே எடுத்துக் காட்டுகின்றன.³³ இதன் காரணமாக

ஒரு கடுமையான போக்கு அல்லது சொல் இறைதூதர்(ஸல்) அவர்களின் பெயரில் சாட்டப்பட்டால் அது தவறானது அல்லது இட்டுக்கட்டப்பட்டது எனத் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் காலத்தையும் சக்தியையும் கருத்தில்கொண்டு கடமையான மற்றும் ஸுன்னத்தான தொழுகைகளின்போது மிகவும் நடுநிலையான முறையைக் கடைபிடிக்கும்படி கற்றுத் தந்துள்ளார்கள். ஆகவே தொழுவரிடமிருந்து கூடுதலான நேரத்தையும் சக்தியையும் வேண்டுகின்ற நபிமொழிகள் இங்கு சந்தேகத்திற்குரியவைகளாக ஆகிவிடுகின்றன. இந்த நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏனையவை அறிவிப்பாளர் வரிசைகளில் பலவீனமானவைகளாக இருக்கின்றன. மொத்தத்தில் ஒத்த அமைப்பைக்கொண்ட தன்மைகள் பொருளடக்கத்தில் இல்லாதிருப்பதின் அடிப்படையில் இந்த நபிமொழிகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன.

குர்ஆனைப்போலவே ஹதீஸ்களும் நல்ல காரியங்களுக்காக வழங்கப்படும் வெகுமதிகளைப் பற்றியும் தீய நடத்தைகளுக்காக வழங்கப்படும் தண்டனைகள் பற்றியும் மனிதனுக்குப் போதிக்கின்றன. குர்ஆன் அத்தகைய தகவலைப் பொதுவான முறையில் வழங்குவதுடன் உண்மையை மறுப்பது கடுமையான துன்பத்திற்கும், இழிவுநிலைக்கும் வழிவகுக்குமென்றும், அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிவதனால் நியாயத்தீர்ப்பு நாளன்று தாராளமாக அருள்நிறைந்த சன்மானங்கள் வழங்கப்படுமென்றும் கூறுகின்றது. ஹதீஸ் கலை, மறுகையில் சன்மானம் மற்றும் தண்டனை பற்றி மிக நுணுக்கமாகவும் விரிவாகவும் கூறுவதுடன் சில விஷயங்களை மிகைத்தும் கூறுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக ஹதீஸ்கலை நிபுணர்கள் பின்வரும் ஹதீஸ்களை, மூலவாசகத்தை மாத்திரம் அடிப்படையாகக்கொண்டு இட்டுக்கட்டப்பட்டவை எனத் தீர்மானித்துள்ளார்கள். உறங்குவதற்கு முன்னால் குறிப்பிட்ட துஆவை ஒதுபவரீது 700,000 மலக்குமர்கள் புகழ்பாடி வாழ்த்துகிறார்கள்; தூங்குவதற்கு முன்னால் எவர் அல்லாஹ்வை புகழும் வார்த்தைகளை ஒதுகிறாரோ அவர் அன்று பிறந்த பாலகளைப்போல் ஆகிவிடுகிறார்.

ஒரு மணிநேரம் சிந்திப்பது அறுபது வருட வணக்கத்தைவிட சிறந்தது. இன்னும் இது போன்ற பல ஹதீஸ்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த எடுத்துக்காட்டுகளெல்லாம் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளின் வழியில் இல்லாத மிகைப்படுத்தப்பட்டவைகள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

**“கலாகத்ர்” பற்றி
இமாம் புகாரியின் அத்தியாயம்
ஒரு மதிப்பீடும் விளக்கக் குறிப்பும்**

இவ்வத்தியாயம் புகாரியின் கிதாப் அல்கத்ர்(விதி:முன்கூட்டியே செயல்கள் யாவும் தீர்மானிக்கப்படுதல் என்ற அத்தியாயம்) என்ற குறிப்பிட்ட அத்தியாயத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட, அதனைப் பற்றிய கலந்துரையாடலும் மீள்விளக்கக் குறிப்புமாகும். இந்த இருபத்தி ஏழு ஹதீஸ்களும் சில குறிப்பிட்ட பிரிகோடுகளின் கீழ் மாத்திரம் எளிதாக மதிப்பீடு செய்துவிட முடியாதவையாகும். இவ்வத்தியாயத்தின் கருப்பொருளைப் பொருத்தும் அது முஸ்லிம் ஆத்மாவில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற ஆழமான தாக்கத்தின் காரணத்தை மையமாக வைத்தும் இந்த ஹதீஸ்கள் பல கோணங்களிலிருந்தும் மனோதத்துவவரீதியான தோற்றங்களையும் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கப்பட வேண்டியன.

அல்புகாரியுடைய 'அல் ஜாமி அல் ஸஹி' என்ற ஆக்கம் ஹதீஸ் துறையில் மிகவும் பிரபல்யமான, மதிப்புக்குரிய, ஹதீஸ்களின் தொகுப்பாகக் கருதப்பட்டு வருவதுடன், குர்ஆனுக்கு அடுத்தபடியாக மிகவும் ஆதாரபூர்வமான நூல் இதுதான் எனவும் பலராலும் கருதப்பட்டு வருகிறது.³⁴ இந்நூல் முஸ்லிம் உள்ளத்தில் பெருமளவு செல்வாக்குச் செலுத்தியிருப்பதுடன் முஸ்லிம் உலகம் பூராவும் பரந்த அளவில் வாசிக்கப்பட்டும், மேற்கோள் காட்டப்பட்டும், இஸ்லாமிய சட்டமூலாதாரமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டும் வருகிறது. விதி பற்றிய அதன் அத்தியாயம், மனிதனுடைய விதி முன்னரே நிர்ணயிக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டுவிட்டதாகவும், மனித வாழ்க்கை மனிதனுடைய இறுதி முடிவு உட்பட சகலதும் மனிதன் பிறப்பதற்கு முன்பதாகவே உறுதிசெய்யப்பட்டுவிட்டதாகவும், கூறுவதாக உள்ளது. இந்த

ஹதீஸ்கள் மனித பொறுப்பை விளங்கிக்கொள்வதில் முஸ்லிம்களுக்கு அர்த்தவஷ்டியுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. அத்துடன் இவை மிகவும் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டியவைகளாகவும் இருக்கின்றன. பின்வருவது ஒரு மாதிரியாகும்.

விதி முன்னரே நிர்ணயிக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டுவிட்டது என்ற வாதம் முஸ்லிம் உலகில் முதல் நூற்றாண்டிலிருந்தே இருந்து வருகிறது. இந்த சித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமாக முன்வைக்கப்படும் வாதங்கள், சில குர்ஆன் வசனங்களையும், சில ஹதீஸ்களையும், குறிப்பாக 'கதா' (விதி) என்ற பாடத்தில் இமாம் புகாரியினால் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட வையாகவும் இருக்கின்றன. புகாரி தெரிவு செய்துள்ள ஹதீஸ்களின் 'ஸனதின்' நம்பகத்தன்மையை உறுதிசெய்வதில் அவர் மிக ஜாக்கிரதையாக இருந்துள்ளார் என நம்பப்படுகிறது. இந்த அளவுகோலுக்கிணங்க, கிதாப் அல்கதரில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள ஹதீஸ்கள் போதிய அளவு 'ஸஹி'யானவையாக இருக்கின்றன. எவ்வாறாயினும் இருபத்தி ஏழு ஹதீஸ்களிலும், மூலவாசகத்தின் உள்ளடக்கத்தின் நோக்கு நிலையிலிருந்து கேள்விகள் எழுப்பப்படுவதற்கான காரணம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

பொதுவாக ஹதீஸ் விரிவுரைகளில் ஐந்து முறைமைகள் ரீதியான அம்சங்கள் இருக்கின்றன: அறிவிப்பாளர் தொடர்வரிசை; ஹதீஸின் தூது; ஹதீஸின் முழுமையான தோற்றத்தை விருத்திசெய்வதற்கான ஏனைய மூலாதாரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் அறிவிப்புகள்; ஹதீஸின் குறிப்பிட்ட பின்னணி; அறிஞரின் சொந்தக் கருத்து, அதாவது பிறருடைய கருத்துக்களை ஆதரிக்கின்ற அல்லது தள்ளுபடி செய்கின்றவை.

அறிஞர்கள் 'அல்கதர்' என்ற அத்தியாயத்தின் பாடத்தை பல்வேறு வழிகளில் வரையறுக்கின்றார்கள். அவை அதிகாரம் சக்தி, மனிதனின் திறமை, அல்லாஹ்வின் முடிவற்ற சக்தி, அல்லாஹ்வின் கட்டளை, தீர்மானம், தெய்வீகத் தீர்ப்பு என்பவைகளாகும். அறிஞர் ஹம்ஸா முஹம்மது காஸிம் என்பவர், நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுவதற்கு அல்லது நடைபெறுவதற்கு முன்பதாக அவற்றைப்பற்றிய அல்லாஹ்வின் அறிவு என அதைக் கருதுகிறார்.³⁵ இன்னும் இப்பனு தைமியா அதனை இரண்டு பரிமாணங்களில்

இனங்காணுகின்றார். படைப்புகளின் எதிர்கால செயல்கள் மற்றும் மனிதனைச் சார்ந்த எல்லா விஷயங்கள் மீதான அல்லாஹ்வின் முடிவற்ற அறிவு; எல்லாவற்றின் மீதான அல்லாஹ்வின் திடசக்தி, மனிதனின் செயல்கள் உட்பட³⁶. அல்குர்ஆன் 'அல்கத்ர்' என்ற சொல்லை பல்வேறுபட்ட அமைப்புகளில் 132முறை பயன்படுத்தியிருக்கின்றது. சந்தர்ப்ப சூழலுக்கேற்ப அதன் அர்த்தம் மாறுபடுகின்றதுடன் பதினான்கு வித்தியாசமான அமைப்புகளில் அது தோற்றமளிக்கிறது. சில பொருள்கள் மனித மற்றும் தெய்விகத் தோற்றங்களுக்குச் சொந்தமானவையாக இருக்கின்றன. (அதிகாரம், அதிகாரமளித்தல்) அதேவேளை, சில அம்சங்கள் முற்றிலும் முழுமையாக மனிதனுடன் சம்பந்தப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. (மதிப்பீடு, நிதானம், மனஆற்றல்) இன்னும் சில அல்லாஹ்வுக்கு மாத்திரமே சொந்தமானவையாகவும் உரித்தானவையாகவும் உள்ளன. (தீர்மானம், இறுதித்தீர்ப்பு, முதலியன....).

மனித வாழ்க்கையின் விவரங்களை முன்கூட்டியே தீர்மானித்தல் என்ற கருத்தில், குர்ஆன் அல்லாஹ்வின் தீர்மானம் பற்றியோ அல்லது அவனது இறுதித்தீர்ப்பு பற்றியோ கூறவில்லை. தர்க்கரீதியாக விதியைப் பற்றிய கருத்து குர்ஆனின் திட்டத்திற்கு பொருத்தமாக அமைவது அரிதாக உள்ளது. குர்ஆன் மனிதர்களுக்கும், ஜின் இனத்திற்கும் ஒழுக்கத்தின் மீதான பொறுப்பை முன்வைக்கின்றது. அந்த வகையில் மனிதனுடைய ஒழுக்கச் சிந்தனைகளும் செயல்களும் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டதாக இல்லை.

அறிஞர்கள், குர்ஆனின் அறிக்கையின் பிரகாரம் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட மனித வாழ்க்கை பற்றிய கருத்தை முன்வைக்கின்றார்கள்: "அல்லாஹ் உங்களையும், நீங்கள் செய்கின்றவற்றையும் படைத்தான்" (37:96) முஸ்லிமில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள ஒரு ஹதீஸின் வெளிச்சத்தில் வாதாடுகின்றபோது, மனித வாழ்க்கையின் செயல்கள் யாவும் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதையே இந்த வசனம் உணர்த்துகிறது என இப்னுஹஜர் கூறுகிறார்.³⁷ எவ்வாறாயினும், இவ்வசனம் மனித செயல்களின் படைப்பைப்பற்றி பேசவில்லை. மாறாக உண்மையில், இப்ராஹீம் நபி, கல்லினாலும் மரத்தினாலும் செய்யப்பட்ட சிலைகளை வணங்கிக்கொண்டிருந்த தனது

மக்களுக்கு வழங்கிய உபதேசத்தின் ஒரு பகுதியாகும். ஒரு வசனத்தை(ஆயத்) விடயத்தோடு சம்பந்தப்படுத்தாது தனித்து வேறுபடுத்தி வாசிப்பது தவறாக இருப்பதுடன், அது தவறாகப் புரிந்துக் கொள்வதற்கும் தவறாக வியாக் கியானம் செய்யப்படுவதற்கும் வழிவகுக்கும்.

தாயின் கருப்பையில் மனிதனின் விதியை முன்சுட்டியே நிர்ணயித்தல்.

கிதாப் அல்கத்ரிலுள்ள முதலாவது ஹதீஸ் இங்கே மதிப்பீடுக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஹத் (ரலி) குறிப்பிடுகிறார்கள்: ஒரு குழந்தை கருப்பையில் இருக்கின்றபோது, அக்குழந்தையின் செயல்களை எழுதுவதற்காக அல்லாஹ்விடமிருந்து ஒரு மலக்கு வருகிறார். மரணம் எப்பொழுது நிகழும், வாழ்வாதாரம் பெற்றுக்கொள்ளல், அது மார்க்கத்தில் அருள்செய்யப்பட்டதா அல்லது துர்பாக் கியமானதா, என்ற விடயங்கள் தீர்மானிக்கப்பட்டுவிடுகின்றன.³⁸ இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர் வரிசையின்தொடர் ஆதாரபூர்வமானதாகவும், தொடர்வரிசையின் மூன்று பிரதான பிரிகோடுகளான, தொடர் அறுபடாமை, நேர்மை(நன்நடத்தை) கூரிய ஞாபகசக்தி என்பவைகளை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்கின்றது. இந்த பிரிகோடுகள் அறிவிப்பாளரின் தொடர்வரிசைக்கு பொருந்தக் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. கடைசி இரண்டும் (விதி முரணற்றதும், குறைபாடற்றதும்) மூலவாசகத்திற்கு பொருந்தக் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தில், இந்த ஹதீஸ்(அதன் முழுவாசகத்தில்) மனித கருவின் தோற்ற நிலை பதினேழு வாரகாலம்வரை நீடிக்குமென்றும், விஞ்ஞானரீதியாக சொல்வது போன்று இரண்டு வாரங்கள் இல்லையென்றும் கருத்துக்கூறுகிறது. இந்த அறிவிப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்பதங்கள், கருவின் தோற்ற காலத்தையன்றி, கருவின் வளர்ச்சியடைந்த காலத்தைக் குறிப்பவையாக இருக்கலாம்.

மனித படைப்பைப் பற்றிய குர்ஆனின் கூற்று (23:13-14) இந்த விஷயத்தில் நவீன உயிரியல் கூற்றை மிக சரியாக

உறுதிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. நம்ப முடியாத அளவுக்கு பூதக்கண்ணாடிகளோ அல்லது வேறு நுண்கருவிகளோ இல்லாத நபிகளாரின் காலத்தில் இந்த விடயம் மிகச் சரியாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அல்புகாரி அறிவித்துள்ள குறிப்பிட்ட இந்த ஹதீஸைப் பொறுத்தவரை, அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவர், மனித கருவின் வளர்ச்சிப் படித்தரத்தின் காலக்கெடுவை அறிவிப்பதில் தவறு இழைத்திருக்கலாம் என்பது அனேகமாக சாத்தியமாக இருக்கலாம். கருவின் வளர்ச்சிக் காலம் பதினேழு வாரங்கள்வரை நீண்டு செல்கிறது என வெளிப்படையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளமை, பிற்பட்ட காலத்தில் ஹதீஸில் நுழைக்கப்பட்ட வொன்றாக உள்ளது. எனவே இது அறிவிப்பில் குறைபாட்டைக் கொண்டுள்ளது. (இல்லாஹ்), இதன் காரணமாக இந்த அறிவிப்பு குறைபாடுடைய தரத்தைக் கொண்டுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது.

இதே விஷயத்தைக் கொண்ட ஒரு ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸை முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார். அல்புகாரியின் அறிவிப்பு மனிதனின் விதி பற்றிய தீர்மானம் பதினேழு வாரங்களில் இடம்பெறுகின்றது என்று கூறும் அதேவேளை, முஸ்லிம் அறிவிப்பின்படி இது ஆறு வாரங்களின் பின் இடம்பெறுகின்றது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.³⁹ முஸ்லிமுடைய ஹதீஸ் உண்மையில் விஞ்ஞான உண்மையை ஒத்திருக்கிறது. சமமான நிலையிலுள்ள நம்பத்தகுந்த இரண்டு ஹதீஸ்களுக்கிடையில் குழப்பநிலை ஏற்படுமாயின் அவற்றில் ஒன்றைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பகுத்தறிவு ரீதியாகப் பார்க்கின்றபோது, முஸ்லிமுடைய அறிவிப்பு புகாரியுடைய அறிவிப்பைவிட பலமானதாகத் தோன்றுகிறது. முஸ்லிமுடைய அறிவிப்பு, எந்தவித உள்ளமைப்புக் குறைபாடுகளையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அத்துடன் நவீன மரபுரீதியான கலைத்துறையின் கண்டுபிடிப்புடன் இணங்கிப் போகவும் செய்கிறது. அல்புகாரியின் அறிவிப்பு முரண்பாடாக(ஷாத்த்)த் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் ஒப்பீட்டளவில் அது முஸ்லிமின் மிகவும் நம்பகமான அறிவிப்புடன் மோதுகிறது.

வாழ்க்கையில் மனிதனின் செயல்களை மேற்கோள் காட்டுகின்ற ஹதீஸின் உள்ளடக்கத்தில் மேலதிக விளக்கங்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதேயன்றி அல்புகாரியின் அறிவிப்பு மனிதனின் விதி முன்கூட்டியே

தீர்மானிக்கப்படுதல் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் காட்டவில்லை. ஆனால் அல்லாஹ்வின் சர்வவல்லமை பிரதிபலித்துக் காட்டப்படுகின்றது. இந்த அறிவிப்பு 'அஹ்லுல் ஸுன்னா'வினதும் கதிரியாக்களின் அபிப்பிராயத்துடனும் முரண்படும் அதேநேரம் வாழ்க்கைப்பற்றிய அணுகுமுறையில் எல்லாம் 'விதி'ப்படிதான் நடக்கும் என்ற கருத்தை ஆதரிக்கின்றது. இருப்பினும், அல்புகாரியின் அறிவிப்பை முற்றாக நிராகரித்துவிடாமல், அறிவித்தலில் இடம்பெற்றுள்ள தவறுகளை இனங்கண்டு, அவற்றைக் கிடைக்கப்பெறுகின்ற ஏனைய வாசகங்களுக்கிணங்க திருத்தமாக அமைப்பதே பொருத்தமாகும். மிகவும் கவனமான ஆழமான பரீட்சாவிதிமுறை இந்த அறிவிப்பை மறுபடியும் புடம்போட்டு வார்த்தெடுக்க அறிஞர்களுக்கு உதவும் எனலாம். அதாவது ஒருவருக்குரிய வயது எவ்வளவு? அவரின் செயல்கள் என்ன? இவருடைய உணவு எவ்வளவு? இன்னும் இவற்றின் ஒழுங்கமைப்பு என்பன கரு உருவாகி நாற்பத்து இரண்டு (42) நாட்களுக்கு பின்புதான் 'விதி' ஆரம்பமாகின்றது என்ற அறிவிப்பைச் சரியாகச் சொல்ல உதவியாக இருக்கலாம். மனிதனுடைய வாழ்க்கை முடிவதற்கு சற்று முன்பதாக 'விதி'(அல்கிதாப்) (ஏடு) அவனை மிகைத்துவிடும் அவனோ தன்னைச் சவர்க்கத்திற்கு இறுதியாக இழுத்துச் செல்லும் செயல்களையெல்லாம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுவான். இந்த அணுகுமுறை, முதல் ஆறு வாரங்களின் வளர்ச்சிதான் மிகவும் கடினமானதாகும் என்ற விஞ்ஞான உண்மையை உறுதி செய்வதாக அமைகின்றது.

இந்த அறிவிப்பின் இறுதி பகுதி மனிதன் மீதான 'விதி'யை அதிகாரம் செலுத்துவது சம்பந்தமாகப் பேசுகின்றது. இதன் காரணமாக ஒருவன் சவர்க்கமோ நரகமோ செல்ல தகுதியானவனாகின்றான்.

அனேகமாக 'விதி' (அல் கிதாப் ஏடு) மனித வாழ்வின் நேர்வழிகாட்டலுக்கும் தீயவழிகாட்டலுக்கும், மற்றும் வெகுமதிக்கும் தண்டனைக்குமுரிய பொதுவான சட்டங்களையே குறிக்கின்றது. வழிகாட்டலும், வழிதவறலும் மனிதனின் தேவையின் அளவிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. அல்லாஹ்வின் தூதை ஏற்றுக்கொள்வதும் மறுப்பதும் மனிதனின் விருப்பத்திலேயே உள்ளது. குர்ஆன் கூறுகிறது "அவன் இதைக்கொண்டு பலரை வழிகேட்டில் விடுகிறான்:

இன்னும் பலரை இதன் மூலம் நேர்வழி பெறச்செய்கிறான்: ஆனால் தீயவர்களைத் தவிர (வேறுயாரையும்) அவன் அதனால் வழிகேட்டில் ஆக்குவதில்லை.”(2:26) மனிதனின் மீதான 'விதி'யின் ஆதிக்கம் என்பதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், மனித வாழ்க்கையில் நன்மை செய்தலிலும் தீமை செய்தலிலும் முடிவில்லாத தெய்வீக சட்டம் அதிகாரம் செலுத்துகின்றது என்பதாகும்.

பிறரின் உரிமைகளைப் பறித்தலைத் தடுத்தல்.

அல்புகாரியின் இன்னொரு ஹதீஸ், முஸ்லிம் பெண்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் நம்பிக்கைவைத்து, திருமண விடயத்தில், அல்லாஹ்வுடைய உதவியைத் தேடவேண்டும் எனப் போதிக்கின்றது. பிறரிடத்தில் இருப்பதைப் பறித்தெடுப்பதற்கு இன்னொருவருக்கு அனுமதியில்லை. ஆனால் பொருத்தமான ஒரு கணவனை அடைந்து கொள்ளும் விடயத்தில் சரியான திசையில் பொருத்தமான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். இறைதூதர்(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எந்த ஒரு பெண்ணும் தன்னுடைய சொந்தத் திருமணத்தை ஏற்பாடு செய்து கொள்ளும் பொருட்டு, தன்னுடைய சகோதரியின் விவாகரத்துக்கு வழிவகுத்து அவளுடைய பாத்திரத்தைக் காலி செய்துவிடக் கூடாது. ஏனெனில் அவளுக்காக எது விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அதுவே அவளுக்குக் கிடைக்கும்”¹⁰⁰ இந்த ஹதீஸ் வரலாற்றுரீதியாக, பொருத்தமானதாக இருக்கின்றது. இன்னும் இன்றைய நவீன சமூகத்திலுள்ள பெண்களுக்குத் தகுந்த கணவன்மார்கள் கிடைப்பதற்கான தட்டுப்பாடு நிலவுவதால், திருமணமாகாத மற்றும் திருமணமான பெண்களுக்கிடையில் பொறாமை என்ற பிரச்சினை தோன்றுவதற்கு வழியமைக்கின்றது. சமூகத்தில் சுதந்திரமான ஆண் பெண் கலப்பு நெருக்கமான உறவுமுறைக்கு வழிவகுக்கின்றபோது, காத்துக்கொண்டிருக்கும் பெண் புதிய சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வண்ணம், விவாகரத்து இறுதி முடிவாக வெளியாகிறது. ஒரு மனிதன் தனது சகோதரனின் மனைவியை மணமுடிக்கும் நோக்கத்தில் அவளை விவாக விடுதலை செய்யும்படி தனது சகோதரனிடம் கேட்கலாமென்பதற்கு இந்த ஹதீஸ் சமமாக பொருத்தமாக இருக்கின்றது. எனவே இந்த ஹதீஸ் ஆதாரபூர்வமானதாகும்.

அல்லாஹ்வே எல்லாவற்றினதும் முழுமையான சொந்தக் காரனாவான்.

அல்புகாரியின் இந்த ஹதீஸும் மற்றும் மிகவும் நம்பகமான அறிவிப்பாளர்கள் கூறுகிறார்கள், “எல்லாக் காரியங்களும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரப்படியே நடக்கின்றன. இன்னும் எதை அல்லாஹ் தருகின்றானோ அது அவனுடையதே, இன்னும் எதை அவன் திருப்பி எடுத்துக்கொள்கின்றானோ அதுவும் அவனுடையதேயாகும்”¹¹ இந்த ஹதீஸில், இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் புதல்வி ஒருவர், தனது மகன் தனது கடைசி முச்சை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதாகவும் எனவே இறைதூதரை அங்கு அவரிடம் வருமாறும் அன்னாருக்கு ஒரு தூதை அனுப்புகிறார். இறக்கப்போகும் குழந்தையைத் தனது மடியில் வைத்தபோது, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பின. அப்பொழுது அவர் கூறினார், “பாசம் என்பது இதுதான், அல்லாஹ் தனது அடியார்களின் உள்ளங்களில் இதனைப் போட்டுள்ளான். அல்லாஹ் தனது அருள்மிக்க அடியார்களிடது அருள் மழையைப் பொழிகிறான்” இந்த ஹதீஸ் பின்வரும் கருத்துக்களை எத்தி வைக்கின்றது; மரணம் நிச்சயமானது; மனிதனின் வாழ்க்கை அல்லாஹ் வுக்கே சொந்தமானது; அல்லாஹ் வினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரத்திலேயே மரணம் நிகழ்கிறது; இறக்கின்ற மனிதரின் உறவினர்கள் பொறுமையாக இருப்பதுடன் அல்லாஹ்விடத்திலிருந்து அவருக்காக நலவை நாட வேண்டும்; இறந்தவரைத் தரிசிப்பது நல்லதொரு பாரம்பரியமாகும்; அல்லாஹ் மனிதனின் உள்ளத்தை நெகிழும் தன்மையுடையதாக ஆக்கியுள்ளான்; அவனை இளகிய மனமுள்ளவனாகப் படைத்துள்ளான்; இன்னும் மற்றவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டுபவர்களுடன் அல்லாஹ் இருக்கின்றான்.

இறைதூதரின் முன்னறிவிப்புகள்

எதிர்காலத்தில், அதாவது இறுதிநாள் வரை என்ன நடக்கும் என்ற நிகழ்வுகளை இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனது சொற்பொழிவொன்றில் சரியாக விளக்கிக் கூறியதாக பின்வரும்

குறைபாடுடைய ஹதீஸ் கூறுகின்றது.⁴² இதனுடைய அறிவிப்பாளர்களின் தொடர்வரிசை பலவீனமானதும் திரித்துக் கூறப்பட்டதுமாகும். அத்துடன் இந்த ஹதீஸ் அல்புகாரியில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், இது ஆதாரபூர்வமானதாகக் கருதப்பட முடியாததாகும்.⁴³ இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் இப்படியொரு சொற்பொழிவை நிகழ்த்தியிருந்தாலும் இத்தகைய விசாலமான விளக்கத்தை நிறைவு செய்ய அன்னாருக்கு இத்தகைய முன்னறிவிப்புக்குரிய கால எல்லை சில வாரங்களை அல்லது அனேகமாக சில மாதங்களை உள்ளடக்கியதாகவே இருந்திருக்கும். இந்த ஹதீஸ் எந்த சந்தேகத்திற்குமிடமின்றி மிகைப்படுத்தப்பட்டவொன்றாகும். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் பற்றிய தெரிந்த வரலாற்றில் இத்தகையதொரு சொற்பொழிவுக்கான எந்தவொரு மேற்கோளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் இத்தகைய முன்னறிவிப்புக்களால் ஹதீஸ் மூலாதாரங்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. இவை அறிவிப்புக்கு மேலும் சந்தேகத்தைத் தந்துகொண்டிருக்கின்றன.

ஆதம் நபி மூஸா நபி விவாதம்

அல்புகாரியினால் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள ஓர் ஆட்சேபணைக்குரிய அறிவிப்பு, 'ஆதமும் மூஸாவுக்குமிடையில் வாக்குவாதம் இடம்பெற்றதாகவும் அதன்போது மூஸா தனது தந்தை ஆதத்தை நோக்கி, சவர்க்கத்திலிருந்து நாங்கள் வெளியேறுவதற்கு தாங்களே காரணம் என்று கூறியதாகவும்' சொல்கின்றது.⁴⁴ இந்த வாக்குவாதத்தின்போது மூஸா நபி ஆதம் நபியை பெயரைக்கூறி பேசியதாகவும் இந்தஹதீஸ் அறிவிக்கின்றது. எவ்வாறாயினும், ஒரு நபி தனது தந்தையை பெயரை விழித்துக் கூறி அழைப்பது பொருத்தமானதாக இல்லை. இரண்டாவது, ஒரு மகன் தனது தந்தையின் தவறைச் சுட்டிக்காட்டி இகழ்ந்து பேசுவதும் பொருத்தமானதாக இல்லை. அவர் 'இஹ்ஸான்' எனும் அழகிய முறையைக்கொண்டு அணுகியிருக்க வேண்டும். மூஸா நபியின் வார்த்தைகள் கடினமானதும், ஒரு பயபக்தியுள்ள தந்தையை நோக்கி பயபக்தியுள்ள மகன் பேசுவதற்கு ஒவ்வாதவையுமாகும். மேலும் அல்லாஹ் மன்னித்த ஒன்றுக்கு மூஸா நபி, ஏன் ஆதம்

நபியை இகழ்ந்து கூறினார்? மூஸா நபி 'வஹி' எனும் வேதவாக்கு அருளப் பெற்றவர் என்றவகையில், ஆதம் நபியை சுவர்க்கத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதில் ஷைத்தான் தான் வகித்த பங்கு என்ன என்பதும் அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டே இருக்க வேண்டும். அல்லாஹ்வின் வாக்குப்படி, ஷைத்தானே இதற்காக குற்றம் சாட்டப்படவேண்டியவனையன்றி ஆதம் நபி அல்ல. இருப்பினும், இந்த அறிவிப்புக்கிணங்க, மூஸா நபியே ஆதம் நபியைக் குற்றம்சாட்டியுள்ளார். இது புதுமையானதும் நம்பத்தகாததுமாகும்.

தந்தை மகன் உறவுமுறையைப் பொறுத்தவரை, அல்லாஹ் தனது நபிமார்கள் எல்லோருக்கும் இந்த உறவுமுறை பற்றிய கோட்பாடுகளை அருளியிருக்க வேண்டும். மேலும், இஹ்ஸான் என்ற அழகிய பண்பாடு பற்றியகருத்து மூஸா நபியின் சட்டத்தில் இருந்து வந்ததுடன் அத்தகைய உறவுமுறையும் பேணப்பட்டுவந்தது. ஆதம் நபியிடம் மூஸா நபி கேள்வி கேட்டதை நியாயப்படுத்தும் பொருட்டு, ஒருவர் குர்ஆனின், (19:41-48) வசனங்களைப் பார்க்கலாம். அதில் இப்றாஹீம் நபி தனது தந்தையுடன் வாதாடிய சம்பவம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், ஆதம் நபி ஏற்கனவே தனது தவறுக்காக மன்னிக்கப்பட்ட நிலையிலிருக்கும் போதே மூஸா நபி அவரை இகழ்ந்து பேசினார், ஆனால் இப்றாஹீம் நபி, சிலை வணக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இறைவிசுவாசமற்ற தனது தந்தையை பழித்துரைக்கவில்லை. ஆனால் விரும்பத்தகாத சிலை வணக்கத்தைக் கைவிடும்படி தனது தந்தையைத்தூண்டி, அறிவுறுத்தி மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டார். குற்றம் சாட்டிப் பேசுவதும் அறிவுறுத்திக் கூறுவதும் இருவேறு அம்சங்களாகும். வயதில் மூத்தோரைக் குற்றம் சாட்டி பேசுவது விரும்பத்தகாத செயலாகும். ஆனால் தவறைத் தவிர்த்து வாழ முதியோர்களைத் தூண்டுவது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒரு செயலாகும்.

அல்லாஹ்வின் தனிப்பட்ட உரிமைகள்

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகை முடிந்ததன்பின் பின்வருமாறு கூறியதாக அல்புகாரியின் அறிவிப்பு ஒன்று கூறுகிறது, "வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறில்லை.

அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. யா அல்லாஹ்! நீ கொடுத்ததை தடுப்பவ்யாருமில்லை. நீ தடுத்ததை கொடுப்பவர் யாருமில்லை. செல்வம் உடைய எவரையும் அவரது செல்வம் உனது தண்டனையிலிருந்து காத்திட முடியாது.⁴⁶ அல்புகாரியின், இந்த வாசகத்தின் அறிவிப்பாளர் தொடர்வரிசை மிகவும் நம்பத்தகுந்ததாகும். தொழுகை முடிந்தவுடன் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஓதிய வார்த்தைகளும், அன்னார் மொழிந்த சொற்களும் மிகவும் முக்கியமான நினைவூட்டலாகும். அதாவது மனிதனுடன் தொடர்புடைய அல்லாஹ்வின் நிலை எப்பொழுதும் நினைவூட்டப்படவேண்டியதொன்றாக உள்ளது. ஏனைய நம்பிக்கைகளைப் போன்றல்லாது, இஸ்லாம் அல்லாஹ்வின் பண்புகளையும் சிறப்பம்சங்களையும் வெள்ளிடைமலை போன்று மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டிவிடுகிறது. ஏனைய கிரந்தங்களில், அவன் சில சந்தர்ப்பங்களில் மனிதனால் சவால்விடப்படுகிறான். அல்லாஹ்வுக்கு ஒருபோதும் சவால் விடக்கூடாதென்று இஸ்லாம் முஸ்லீம் களுக்கு போதனை செய்கின்றது. அவன் சர்வசக்தியுள்ளவன், வானங்களிலும் பூமியிலுமுள்ள அனைத்தும் அவனுக்கே சொந்தமானதாகும், ஆட்சி அதிகாரங்கள் அனைத்தும் அவனுக்கே உரியதாகும். இந்த ஹதீஸ், அல்லாஹ்வுக்கு தனது அருட்கொடைகளைக் கொடுக்கவும் முடியும் தடுக்கவும் முடியும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. எனவே இது ஆதாரபூர்வமானது என கருதப்படுகிறது.

தொற்று நோயால் ஏற்படும் துக்ககரமான மரணம்

காலரா நோயைப்பற்றி, இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அன்னாரின் மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கேட்டார்கள்: இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பின்படி இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அது நோவினையின் காரணியாகும். அல்லாஹ் யாருக்கு விரும்புகிறானோ அதை அவருக்கு அனுப்பிவிடுவான். ஆனால் இப்பொழுது விசுவாசிகளுக்கு அல்லாஹ் இதனையொரு அருளாக ஆக்கியிருக்கின்றான். காலரா நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர் ஒரு ஊரில் இருந்தால், அவர் பொறுமையின் நிமித்தம் அவ்வூரைவிட்டு வெளியே போகாமல் அல்லாஹ்வின் சன்மானத்தை

எதிர்ப்பார்த்தவண்ணம் இருக்கின்றான்; அல்லாஹ் அவருக்காக விதிக்கப்பட்டதைத்தவிர வேறு ஏதும் தனக்கு நடக்காது என அவர் அறிந்திருக்கின்றார்; மேலும் காலராவீனால் இறந்துவிடுபவர் ஷஹீத் (வீரமரணம்) எனும் அந்தஸ்தைப் பெற்றவராக ஆகிவிடுகிறார் என்பதையும் அவர் அறிந்தே வைத்திருக்கின்றார்.¹⁴⁶ இந்த அறிவிப்பாளர் தொடர்வரிசையில் வரும் அறிவிப்பாளர்கள் அனைவரும் ஆதாரபூர்வமானவர்களே, இன்னும் இதன் மூல வாக்கியமும் இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளுக்கு இணங்கியதாகவே உள்ளது.

எல்லாச்சந்தர்ப்பங்களிலும் பொறுமையைக்கடைப்பிடிக்கும்படி இஸ்லாம் அறிவுறுத்துகிறது. ஓர் ஊர் தொற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அது அடிக்கடி வெளியூலக தொடர்பிலிருந்து அறுபட்டுவிடுவதுடன் நோய்த்தடுப்புக்காப்புக்கும் உள்ளாகிறது. எனவே அந்த ஊருக்கு எவருக்கும் போகவோ, வரவோ முடியாது. உயிராபத்தை ஏற்படுத்துகின்ற இந்த நோயைப்பற்றிய அச்சத்திலேயே மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் அல்லாஹ்வுக்கு மாத்திரமே இதன் பேரழிவிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற முடியும். மரணம் எப்பொழுதும் வந்தே தீரும். அதை அனுபவித்தே ஆகவேண்டுமென்பது முஸ்லிம்களின் அசையாத நம்பிக்கை. எனவே நோய் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஓர் ஊரிலிருந்து தப்பிச் செல்வது மரணத்திலிருந்து தப்பிச் செல்வதற்கு உத்தரவாதமளிக்கப் போவதில்லை. நபிகளாரின் இந்த ஹதீஸ், அல்லாஹ்வின் மீது உறுதியான நம்பிக்கை வைக்கும்படி தோழர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதுடன், அல்லாஹ் ஒருவனே வாழ்வுக்கும், மரணத்திற்கும் பொறுப்பான பூரண அதிகாரி என்பதை நினைவூட்டுவதன் பக்கம் அவர்களை அழைக்கின்றது. காலரா நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் பொறுமையாக இருந்த நிலையில் தனது துயரத்திற்காக அல்லாஹ்வின் அருளை எதிர்ப்பார்த்தவராக, மரணமடைவாரேயானால் மறுமைநாளில் அதற்கான வெகுமதியை அவர் அடைந்துகொள்வார். எவ்வாறாயினும், இந்த ஹதீஸ் அல்புகாரியினால் கருதப்பட்ட கருப்பொருளுக்குப் பொருத்தமானதாக அமையவில்லை. இன்னும் மாபெரும் ஹதீஸ் விரிவுரையாளர்கள் கூட இந்த அத்தியாயத்தில் இது சேர்க்கப்பட்டிருப்பதற்கான காரணத்தை நியாயப்படுத்தத் தவறியுள்ளார்கள்.

அல்லாஹ்வின் நாட்டம்

இந்த ஹதீஸ் அறிவிக்கின்றது, அதாவது இறைதூதர்(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக அல்லாஹ்வின் நாட்டம் இல்லையென்றிருந்தால் நாம் நேரான பாதையில் வழிநடாத்தப்பட்டிருக்கமாட்டோம். மேலும் நாம் தொழுகையை நிறைவேற்றவோ அல்லது நோன்பு நோற்கவோ தகுதிபெற்றிருக்கமாட்டோம். யா! அல்லாஹ் எமக்கு மன அமைதியைத் தந்தருள்வாயாக! இன்னும் எம்மை அடக்கியிருக்கின்ற இறை நிராகரிப்பாளர்களினால் எம்மீது திணிக்கப்பட்ட தேவையற்ற யுத்தத்தில் எம்மைப் பலப்படுத்துவாயாக”⁴⁷ இந்த வாசகங்கள் குர்ஆனின் உண்மையான உணர்வை அடையாளப்படுத்துவதுடன் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் அக்கறையையும் அல்லாஹ்விடம் அன்னார் முன்வைக்கும் முறையீட்டின் தன்மையையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. அல்லாஹ்விடம் எவ்வாறு மன்றாடி, கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டுமென்பதை இந்த ஹதீஸ் எமக்குப் போதிக்கின்றது. அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனைகளைச் சமர்ப்பிப்பது ஒருவரின் விருப்பங்களைப் பேசுவதுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடுவதில்லை. ஆனால் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கான அனுகுமுறையை அது உருவாக்குகின்றது. ஒருவர் உண்மையான பாதையில் உறுதியாக நிலைத்திருப்பதற்கு தன்னால் முடிந்த அளவு உறுதி பூண்டிருக்கவேண்டும். அதேவேளை, வழிகாட்டல் என்பது மனிதனால் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியது ஒன்றல்ல, மாறாக அது முற்றிலும் முழுமையாக அல்லாஹ்வுடைய அருளும் அவனால் வழங்கப்படும் தனிச்சலுகையுமாகும். அல்லாஹ் அல்குர்ஆனை அருளியபோது, அவன் முழு மனித இனத்திற்கும் தேவையான வழிகாட்டலையும் அனுப்பிவிட்டான். இப்பொழுது இதனைப் படிப்பது(ஓதுவது), விளங்குவது, அதன்படி நடப்பது மனிதனின் வகி பாகமாகும். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதனை ஆற்றல் படைத்தவனாக, திறமையுள்ளவனாக இன்னும் மனோசக்தியும் வலிமையுமுள்ளவனாகவும் ஆக்கியிருக்கின்றான்.

குறிப்புகள்

1. குர்ஆன் 3 : 13
2. குர்ஆன் 4 : 59
3. குர்ஆன் 8 : 12-25
4. குர்ஆன் 4 : 65
5. குர்ஆன் 8 : 46
6. குர்ஆன் 47: 33
7. இப்னு அல் ஜவ்ஸி, அப்த் அல் ரஹ்மான் இப்னு அலி, "கிதாப் அல் மவ்தூஆத்" (பேருத் : தாருல்குத்ப் அல் இல்மிய்யா, 1995 பாகம் 1 பக்.325)
8. மேற்படி பாகம் 2 பக். 290
9. மேற்படி பக். 15
10. மேற்படி பாகம் 2 பக். 22
11. முஸ்லிம் இப்னு அல் ஹஜ்ஜாஜ் அல் குஸைரி, ஸஹி (பேருத்: தாருல் குத்ப் அல் அரபி 2000) "முகத்திமாஹ்" அறிவிப்பு இல. 1-4, பக்.51)
12. மேற்படி
13. பில்லதாஹ், உமர் இப்னு ஹஸன் உத்மான், அல்வாத் பீ அல் ஹதீஸ் (டமஸ்கஸ்: மக்தபா அல் கஸ்ஸாலி, 1981, பாகம் 1 பக்.180)
14. மேற்படி
15. காமில் முஹம்மது, முஹம்மது உவைதாஹ், ஆலாம் அல் புக்ஹா வஅல் முஹத்திதீன்: அல் இமாம் புகாரி, (பேருத்: தாருல் குத்ப் அல் இல்மிய்யா 1992) பக் 9
16. காமில் முஹம்மது, அல் ஆலமல் புகஹா வ அல்முஹத்திதீன்: முஸ்லிம் இப்னு அல் ஹஜ்ஜாஜ் (பேருத்: தாருல் குத்ப் அல் இல்மிய்யா, 1995)அ பக்.9
17. இப்னு கதீர், அபு அல் பிதா இஸ்மாயில், அல் பாயித் அல் ஹதீஸ், 4ம் பதிப்பு, அஹ்மத் முஹம்மத் ஸாகிர் (பதிப்பு) (பேருத். தாருல் குத்ப் அல் இல்மிய்யா, 1994) பக்.20
18. தாஹ்லான் முஹம்மது, தைஸீர் முஸ்தலா அல் ஹதீஸ். (குவைட்: மக்தபா தாருல் தூராத், 1984)பக்.146
19. மேற்படி
20. அல் கயூத்தி, ஜலால் அததீன், ததரீப் அல்ராவி (பேருத்: தாருல் குத்ப் அல்மிய்யா, 1989) பாகம் 1, பக்.252. அல் கைர் அபாதி, முஹம்மத் அல்லைத், தஹ்ரீஜ் அல் ஹதீஸ்: நஸாதுஸுவ மன்ஹஜ்ஹு(கோலாம்பூர்:

தாருல் ஷாகீர் 1999) பக்.268-274

21. இப்னு கதீர், அபூ அல் பிதா இஸ்மாயில், அல்பாயித் அல் ஹதீஸ் 4ம் பதிப்பு அஹ்மது முஹம்மது ஸாகீர், பதிப்பு(பேருத்: தாருல் குத்ப் அல் இல்மிய்யா, 1994) பக்.19.

22. மேற்படி பக். 42

23. அல்புகாரி, முஹம்மது இப்னு இஸ்மாயில், ஸஹி (பேருத் தார் இஹ்யா அல் துராத் அல் அரபீ, 1400 ஹி.பி) பாகம் 4. "கிதாப் அல் இத்திஸாம் பி அல் ஸுன்னா, பாடம் இல.20.

24. முஸ்லிம் பாகம் 8 "கிதாப் பாயில் அல் ஸஹாபா" ஹதீஸ் இல. 6322 – 6326, அல் புகாரி பாகம் 4,"கிதாப் அல் தாவாத்" ஹதீஸ் இல. 6344

25. குர்ஆன் 2 : 170

26. குர்ஆன் 2 : 30-38, 21 : 10

27. முஸ்லிம், பாகம் 8, "கிதாப் அல் பலாயில்" ஹதீஸ் இல. 6055

28. மேற்படி ஹதீஸ் இல. 6049 – 6052

29. அல் நவவி, முஹரியத்தீன், அல் மின்ஹாஜ்: சரஹ் ஸஹி முஸ்லிம் (பேருத்: தார் அல் மஆரிபா,1997) பாகம் 8, பக்கம் 102. இப்னு ஸாத், அல் தபக்கத் அல் குப்ரா (பேருத் : தார் இஹ்யா அல் துராத் அல் அரபி, 1996) பாகம் 2. பக்கம் 404.

30. முஸ்லிம், பாகம் 8 "கிதாப் அல் பலாயில்" ஹதீஸ் இல. 6053

31. மேற்படி ஹதீஸ் இல. 6050

32. இப்னு அப்த் அல் பர், யூசுப் இப்னு அப்த் அல்லாஹ், அல் இஸ்திஆப் பீ மாஆரிபாத் அல் அஸாப் (பேருத்: தார் அல் குத்ப் அல் இல்மிய்யா, 1995) பாகம் 1, பக். 143 -147

33. குர்ஆன் 25 : 63 – 74

34. இப்னு ஹஜர், ஹதீய்யி அல் சாரி (ரியாத் : தார் அல் ஸலாம், திகதி இல்லை) பக் .12-14

35. ஹம்ஸா முஹம்மது காஸிம், மனார் அல் காரி (டமஸ்கஸ்: மக்தபா தார் அல் பயான் 1990) பாகம் 5, பக். 307

36. மேற்படி நூல்

37. இப்னு ஹஜர், பத்ஹ் அல் பாரி (ரியாத் : தார் அல் ஸலாம், 2000) பாகம் 11 பக். 582

38. அல் புகாரி, ஸஹி அல் புகாரி, பாகம் 4. பாடம் 55, ஹதீஸ் இல. 549

39. முஸ்லிம் இப்னு அல் ஹஜ்ஜாஜ், ஸஹி (பேருத்: அல் நவவியின்

விளக்கத்துடன், தார் அல் மஹ்ஆரிபா,1997) பாகம் 8, "கிதாப் அல் கத்ர்"
பக்.209 ஹதீஸ் இல. 6668

40. அல் புகாரி, ஸஹி, பாகம் 4. "கிதாப் அல் கத்ர்" பக். 209 ஹதீஸ்,
இல. 6601

41. அல் புகாரி, ஸஹி பாகம் 1, "கிதாப் அல் ஜனாயிஸ்" பக். 396
ஹதீஸ் இல. 1284 : பாகம் 4 "கிதாப் அல் மர்தா" பக். 26 ஹதீஸ் இல.5655
பாகம் 4, "கிதாப் அல் அய்யாம் வ அல் நுதூர்" பக். 220, ஹதீஸ் 6655,
பாகம் 4, "கிதாப் அல் தவஹீத்" பக்.379, ஹதீஸ் இல. 7377, இன்னும் பக்.
394 ஹதீஸ் இல. 7448

42. அல் புகாரி, ஸஹி, "கிதாப் அல் கத்ர்" பக். 210, ஹதீஸ் இல. 6604

43. இப்னு ஹஜர், தஹ்தீப் அல் தஹ்தீப், பாகம் 5. பக். 561-562

44. அல் புகாரி, ஸஹி, பாகம் 4, "கிதாப் அல் கத்ர்" பக். 212, ஹதீஸ்
இல. 6614

45. மேற்படி நூல் பக். 212 ஹதீஸ் இல. 6615

46. மேற்படி நூல் பக். 213 ஹதீஸ் இல. 6619

47. இப்னு ஹாஜர், பத்ஹ் அல் பாரி, பாகம் 11, பக். 640.பாகம் 4,
"கிதாப் அல் கத்ர்" பக். 213, ஹதீஸ் இல. 6620

முழுமையான ஆங்கில நூலின் உள்ளடக்கம்

CONTENTS

<i>Forward</i>	ix
<i>Introduction</i>	xiii
CHAPTER 1 Fabrication in Prophetic Traditions: Casual Factors and Remedial Measures	1
CHAPTER 2 The Contribution of Muslim Scholars to the Authentication of Hadith	28
CHAPTER 3 The Qur'an and Authentication of Hadith	46
CHAPTER 4 Authentication of Hadith Through Rationally Authentic Traditions	72
CHAPTER 5 Authentication of Hadith Through Sound Reasoning	85
CHAPTER 6 Authentication of Hadith Through Established History	118
CHAPTER 7 Moderation in Relation to Authentication of Hadith	127
CHAPTER 8 Al-Bukhari's Chapter on Predetermination: An Evaluation and Interpretation	139
<i>Notes</i>	189
<i>Bibliography</i>	205
<i>Index</i>	208

நூலாசிரியர்

இஸ்ராராகான், இந்தியாவின் அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தில் இறையியல் துறையில் கலாநிதி பட்டம் பெற்றவர். தற்பொழுது இவர் மலேசியாவின் சர்வதேச இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழகத்தில் (IIUM) குர்ஆன் மற்றும் ஸுன்னா கற்கைத் துறை இலாகாவில் இணைப்பேராசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறார். இவருடைய, பிரதான கற்கைநெறி, போதனை, ஆராய்ச்சி என்பன எல்லாம் குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸ் துறைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டனவாக இருக்கின்றன. இவர் பல இஸ்லாமிய தலைப்புகளைக்கொண்ட ஆய்வுகளை அரபு மொழியிலிருந்து உர்து, ஆங்கிலம், இன்னும் ஹிந்தி போன்ற மொழிகளுக்கு மொழிமாற்றம் செய்துள்ளதன் ஆங்கிலத்தில் பல ஆக்கங்களையும் எழுதியுள்ளார். குர்ஆனிய கற்கை ஆய்வுகள் ஓர் அறிமுகம் (2000) மாற்றப்படுதல் என்ற கோட்பாடு ஒரு விமர்சன மதிப்பீடு (2006) குர்ஆனைப் புரிந்துகொள்ளல்: ஒரு சிந்தனையும் பிரதிபலிப்பும் (2006) என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

அறிவியல் பேருரை (IIUM) உட்பட பல எண்ணிக்கையிலான சர்வதேச கல்வி நிறுவன சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர் குழு அங்கத்தவராகக் கடமையாற்றி வரும் இவர், சர்வதேச மதிப்பீட்டுச் சஞ்சிகைகளில் பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டிருப்பதுடன் சர்வதேச மாநாடுகளிலும் கருத்தரங்குகளிலும் இவர் பல ஆய்வுகளையும் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

இஸ்லாமிய சிந்தனைக்கான சர்வதேச நிறுவனம் (International Institute of Islamic Thought -IIIT) அண்மையில் தமது பெறுமதி வாய்ந்த, காத்திரமான வெளியீடுகளை மூல நூலின் உள்ளடக்கத்தின் மையக் கருத்தை வாசகர்களுக்கு விளங்க வைப்பதற்காக அடக்கமான அளவில், இலகுவாக வாசிக்கவும் நேரத்தைச் சேமிக்கவும் உதவும் வகையில் தமது நூல்களின் சுருக்கத் தொடர் வரிசை ஒன்றினை ஆரம்பித்துள்ளது. அவற்றுள் ஒன்றே தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு உங்கள் கைகளில் தவழும் இந்நூல்.

2010இல் வெளியிடப்பட்ட Authentication of Hadith- Redefining the Criteria எனும் இந்த நூலின் ஆசிரியரான கலாநிதி இஸ்ரார் அஹமத் கான் இந்தியாவின் அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தில் இறையியல் துறையில் கலாநிதி பட்டம் பெற்றவர். தற்பொழுது மலேசியாவின் சர்வதேச இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழகத்தில் (IIUM) குர்ஆன் மற்றும் ஸுன்னா கற்கைத்துறை இலாகாவில் இணைபேராசிரியராகக் கடமையாற்றும் இவருடைய, பிரதான கற்கைநெறி, போதனை, ஆராச்சி என்பன எல்லாம் குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸ் துறைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டனவாக இருக்கின்றன. குர்ஆனிய கற்கை ஆய்வுகள் ஓர் அறிமுகம் (2000) மாற்றப்படுதல் என்ற கோட்பாடு ஒரு விமர்சன மதிப்பீடு (2006) குர்ஆனைப் புரிந்துகொள்ளல்: ஒரு சிந்தனையும் பிரதிபலிப்பும் (2006) என்பன அவரது ஏனைய ஆக்கங்களுட் சிலவாகும்.

இந்த நூலில் ஹதீஸின் ஆதாரபூர்வத்தன்மை எனும் நுட்பமான பொருள் குறித்துப் பேசப்படுகின்றது. ஹதீஸ் அறிவிப்புகளின் உள்ளடக்கத்திற்கான தொடர் வரிசை, அதன் நம்பகத் தன்மை, அதன் அறிவிப்பாளர் வரிசையை உறுதிப்படுத்தும் முனைப்பு ஆகியவற்றில் செலுத்தப்படும் கவனத்தைவிட, பிரதான ஹதீஸ் கிரந்தங்களின் தொகுப்பாளர்கள் பிரிகோடுகளின் முறைமைகளில் செலுத்தியுள்ள கவனம் மற்றும் இன்றைய சூழலில் இஸ்லாத்திற்கு எதிரான உணர்வலைகளைக் கிளறிவிட ஹதீஸ்கள் எனப் பெயரியன பயன்படுத்தப்படும் பிரச்சினைகளைத் தவிர்க்க முடியாதுள்ளமை, அவையே இஸ்லாமிய வன்முறையும் பிற்போக்குவாதமும் என்ற கோட்பாட்டை ஆதரித்துப் பேசுவதற்காகப் பரந்த அளவிலும் பயங்கரமான முறையிலும் விளம்பரம் செய்யப்படுகின்றமை என்பனவெல்லாம் இங்கு பேசப்பட்டுள்ளன.

ISBN 978-955-8398-22-7

9 789558 398227